

MBS066

ARIEL HUNGARY - BIBLIATANÍTÁSOK

A SZENTLÉLEK SZOLGÁLATAI

Dr. Arnold Fruchtenbaum

ARIEL
HUNGARY
bibliatanitasok.hu

BIBLIATANITASOK@GMAIL.COM

Tartalomjegyzék

BEVEZETÉS

I. A SZENTLÉLEK SZOLGÁLATAI AZ ÍRÁSSAL KAPCSOLATBAN

- A. A kinyilatkoztatás szolgálata
- B. Az ihletés szolgálata
- C. A megvilágosítás szolgálata

II. A SZENTLÉLEK SZOLGÁLATAI AZ ÓSZÖVETSÉGBEN

- A. A Szentlélek szolgálata a teremtéssel kapcsolatban
- B. A Szentlélek szolgálata a világgal kapcsolatban
- C. A Szentlélek emberrel kapcsolatos szolgálatai
 - 1. Egy kulcsfontosságú különbség
 - 2. A specifikus szolgálatok
 - 3. Összefoglalás

III. A SZENTLÉLEK SZOLGÁLATAI A TERMÉSZETI VILÁGBAN

IV. A SZENTLÉLEK SZOLGÁLATAI A HÍVŐ ÉLETÉBEN

- A. A Szentlélek szolgálatai a megváltás tekintetében
 - 1. Az újjáteremtés szolgálata
 - a. Az újjászületés jelentése
 - b. Az újjászületés eszköze
 - c. Az újjászületés alapja
 - d. Az újjászületésre használt kifejezések
 - e. Az újjászületés jellemzői
 - (1) Nem-tapasztalati
 - (2) Azonnali
 - f. Az újjászületés eredménye
 - (1) Örök élet
 - (2) Új teremtés
 - (3) Örök biztonság
 - (4) Új élet és új természet
 - 2. A bennlakozás szolgálatai
 - a. A bennlakozás szolgálatáról szóló Írások
 - b. A bennlakozás eszközei
 - c. A bennlakozás egyetemessége
 - (1) A megváltatlan állapot bizonyítéka
 - (2) A Lélek bennlakozik a testi hívőkben
 - (3) A bennlakozás ajándéka
 - d. A bennlakozás állandósága
 - e. A bennlakozás eredménye
 - 3. A Lélek-kereszttség szolgálata
 - a. A Lélek-kereszttség körüli zűrzavar okai
 - (1) A jelenkori egyház egyedi szolgálata
 - (2) A vízkereszttség túlzott hangsúlyozása
 - (3) A nyelvek ajándékának összekapcsolása a Lélek-keresztséggel
 - (4) Fordításbeli különbségek
 - (5) A Lélek-kereszttség és a Lélek betöltése közötti kapcsolat
 - b. A Lélek-keresztséggel kapcsolatos írásrészek
 - c. A Lélek-kereszttség végrehajtója

- d. A Lélek-kereszttség kezdete
- e. A Lélek-kereszttség egyetemessége
- f. Mikor történik meg a Lélek-kereszttség
- g. A Lélek-kereszttség gyakorisága
- h. A Lélek-kereszttség eredménye
- i. A Lélek-kereszttség késleltetése Apostolok Cselekedeteiben
 - (1) Apostolok Cselekedetei 2
 - (2) Apostolok Cselekedetei 8
 - (3) Apostolok Cselekedetei 10
 - (4) Apostolok Cselekedetei 19
 - (5) Apostolok Cselekedeteinek könyvének átmeneti természete
 - (6) A történelmi beszámolókból levezetett doktrínák veszélye
- j. A Lélek-kereszttség összefoglalása
- 4. Az elpecsételés szolgálata
 - a. A Lélek elpecsételésével kapcsolatos írásrészek
 - b. A Lélek elpecsételő szolgálatának elágazásai
 - c. A pecsét ószövetségi koncepciója
 - d. A Lélek elpecsételő szolgálatának jelentősége
- 5. A kenet szolgálata
 - a. A Lélek kenetének szolgálatáról szóló írásrészek
 - b. A Lélek kenetének jellemzői
 - c. A Lélek kenetének jelentősége
- 6. Összefoglalás
- B. A Szentlélek szolgálatai a lelki növekedéssel kapcsolatban
 - 1. A Lélekkel betöltés szolgálata
 - a. A görög szavak
 - b. A Lélek betöltés jelentése
 - c. A Lélek betöltésének természete
 - (1) A Lélek betöltése parancsolat
 - (2) A Lélek betöltése ismétlődő
 - (3) A Lélek betöltése szenvedő alakban van
 - d. A Lélek betöltésének feltételei
 - (1) Odaszánt élet
 - (2) Győztes élet
 - (3) Független élet
 - (4) Engedelmes élet
 - e. A Lélek betöltésének eredményei
 - f. A Lélekkel betöltés összefoglalása
 - 2. A tanítás szolgálata
 - a. A fő írásrész: János 16:12-15
 - b. A módszerek
 - 3. A vezetés, vagy útmutatás szolgálata
 - 4. A bizonyosság szolgálata
 - 5. Az imádkozás és közbenjárás szolgálata
 - 6. A Lélek bizonyosságának szolgálata
 - 7. A Szentlélek közösségének szolgálata

V. A SZENTLÉLEK JÖVŐBELI SZOLGÁLATAI

- A. A nagy nyomorúság
 - 1. Az újjászületés szolgálata
 - 2. Az elpecsételés szolgálata
 - 3. A prófécia szolgálata

B. Izrael nemzeti újjáteremtés

1. Ézsaiás 32:9-20
2. Ézsaiás 44:1-5
3. Ezékiel 39:25-29
4. Jóel 2:28-29
5. Zakariás 4:1-14
6. Zakariás 12:10, 13:1

C. A millennium

1. Az újjáteremtés szolgálata
2. A bennlakozás szolgálata
3. A Lélek teljessége a Messiáson nyugszik

Nem az igazságnak cselekedeteiből, a melyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Lélek megújítása által.
Titus 3:5

BEVEZETÉS

A Szentlélek szolgálatát öt fő területen vizsgáljuk. Először is az Írással kapcsolatban, másodszer a Szentlélek szolgálatait az Ószövetségben, harmadszor a természeti világhoz viszonyítva, negyedszer a hívőkkel kapcsolatban, s ötödször a Szentlélek jövőbeli szolgálatait.

I. A SZENTLÉLEK SZOLGÁLATAI AZ ÍRÁSSAL KAPCSOLATBAN

Az Írásokkal kapcsolatban a Szentléleknek három szolgálata van: a kinyilatkoztatás, ihletés és a megvilágosítás.

A. A kinyilatkoztatás szolgálata

A kinyilatkoztatás jelentése: „az igazság elfogadása és leleplezése”. A kinyilatkoztatás olyasvalaminek a leleplezése, ami egészen addig nem volt kijelentve. A leleplezetlen, kijelentetlen igazság isteni kinyilatkoztatásának forrása a Szentlélek. Ezt az Ószövetségben a következő írásrészek tanítják: II. Sámuel 23:2-3, Ezékiel 2:2, 8:3, 11:1,24 és Mikeás 3:8. Az Újszövetségben János 16:12-15, I. Korinthus 2:9-10 és II. Péter 1:21 tanítja ugyanezt. A kinyilatkoztatás során Istentől fogadjuk el az igazságot.

B. Az ihletés szolgálata

Az Írással kapcsolatos második szolgálat az ihletés munkája. Az ihletés az igazság feljegyzésére vonatkozik. Amikor az emberek feljegyezték azt, amit kinyilatkoztattak számukra, teljes mértékben hibátlanul jegyezték fel azokat a Szentlélek ezen szolgálata miatt. Míg a kinyilatkoztatás azt jelenti, hogy Isten közvetlenül kijelenti az igazságot egy embernek, addig az ihletés annak a kinyilatkoztatott igazságnak a tényleges lejegyzéséről szól.

Nem feltétlenül jegyezték fel minden kinyilatkoztatást. Például Jelenések könyvének 10. fejezetében János apostol kinyilatkoztatást kapott arról, amit a hét mennydörgés szólt. Amikor azonban megpróbálta leírni azokat, azonnal azt hallotta, hogy „azokat meg ne írd”. Ez a kinyilatkoztatásra példa, ami ihletés nélkül került kijelentésre Jánosnak, de Jánosnak tilos volt feljegyeznie.

Amit azonban a Szentlélek leleplezett, s ami feljegyzésre került, a Szentlélek ihletése miatt történt. A Szentlélek az ihletés forrása. Az Ószövetségben ezt Ézsaiás 59:21 tanítja, az Újszövetségben pedig Máté 22:43-44, Márk 12:36-37, Apostolok Cselekedetei 1:16, 4:25-26, 28:25-28 és II. Timóteus 3:16.

C. A megvilágosítás szolgálata

Szentlélek harmadik szolgálata az Írással kapcsolatban a megvilágosítás szolgálata. A megvilágosítás jelentése „az igazság megértése”. Míg a kinyilatkoztatás és az ihletés a Szentlélek olyan munkái, melyek kizárólag a prófétákra korlátozódtak, a megvilágosítás munkáját minden egyes hívőre kiterjeszti. I. János 2:20 szerint minden hívőnek kenete van a Szenttől a megváltás pillanatától, s a Szentlélek megvilágosító munkáját ez teszi lehetővé.

A megvilágosítás az igazság megértésével kapcsolatos. Amikor a Szentlélek kinyilatkoztatott valamit, kijelentette az igazságot egy prófétának. Amikor a Lélek az ihletés munkáját végezte, akkor rávette a prófétát, hogy hibátlanul leírja a kijelentett igazságot. Ezután jön a megvilágosítás

munkája, melyen át a Szentlélek segít megérteni a hívőknek mindazt, amit a próféták leírtak.

A bennünk lakozó Szentlélek kétféleképpen teszi képessé a hívőket arra, hogy megértsék az Írásokat: személyes bibliatanulmányozás során megvilágítja a hívő értelmét vagy megadja a tanítás ajándékát bizonyos hívőknek, akik cserébe segítenek a többi hívőnek abban, hogy megértsék az Írásokat. Amikor egy hívő megért egy lelki igazságot, az a Lélek megvilágosító szolgálata miatt történik. Az Ószövetségben ezt Nehémiás 9:20, az Újszövetségben pedig I. Korinthus 2:14-16, valamint Efézus 1:15-18 tanítja.

II. A SZENTLÉLEK SZOLGÁLATAI AZ ÓSZÖVETSÉGBEN

A tanulmány második területe a Szentlélek ószövetségi munkái. Ezeket három kategóriára oszthatjuk.

A. A Szentlélek szolgálata a teremtéssel kapcsolatban

Az első kategória a teremtésben végzett munkájáról szól. A teremtésben nem csupán az Atya és a Fiú vett részt, hanem a Szentlélek is. I. Mózes 1:2-ben például a Szentlélek lebegett vagy időzött a mélység fölött, hogy rendet teremtsen a káoszból. Jób 26:13-ban a teremtés idején a Szentlélek ékesítette fel a világmindenséget. Jób 33:4 a Szentléleknek tulajdonítja az élet teremtését az emberben. A Zsoltárok 33:6-ban a Szentlélek, *szájának lehelete* felelős az anyagi világ megteremtéséért. Zsoltárok 104:29-30-ban a Szentlélek felelős az élet teremtéséért és fenntartásáért. Ézsaiás 40:12-14-ben a Szentlélek vitt kreatív tervet a teremtésbe. A Szentlélek egyik fő munkája az Ószövetségben a teremtésben végzett munkája volt.

B. A Szentlélek szolgálata a világgal kapcsolatban

A második kategória a Szentlélek munkája a világgal kapcsolatban. Erről egy rész szól, az I. Mózes 6. fejezete.

I. Mózes 3:15-ben ahol a Messiásról szóló első próféciaát találjuk megjövendölték, hogy egy asszony magvából származik majd, és hogy folyamatos viszály áll majd fenn közte és a kígyó között. *És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között.* Ellenségeskedést jövendölt Sátán és a nők között, és ez az ellenségeskedés folytatódik Sátán és az „asszony magva” által létrejött személy, a Messiás között.

I. Mózes 6. fejezetének első két versében már láthatjuk, hogy ez az *ellenségeskedés* működésbe lépett, amikor is Sátán azért, hogy az asszony magvát megpróbálja megrontani, bukott angyalainak vagy démonainak emberi formát adott, hogy nőekkel házasodjanak. Ezzel az I. Mózes 3:15-ben szereplő próféciaát próbálta meg semmissé tenni. Sátán *ellenségeskedése* a nőekkel szemben jól megmutatkozik ebben a fejezetben. A nők és a bukott angyalok közötti (szexuális) egyesülés eredménye egy groteszk faj volt, ami végső soron az özönvízhez vezetett.

I. Mózes 6:3-ban megtaláljuk az özönvíz alapvető okát: *És monda Jehova: Ne maradjon az én lelkem örökké az emberben, mivelhogy ő test; legyen életének ideje száz húsz esztendő.* (Az angolban: „a Lelkem ne küzdjön örökké az emberrel” szerk.)

Így a világgal való viszonyában azt látjuk, hogy a Szentlélek küzdelmét a bűn ellen vívta. Ha a Lélek nem küzdött volna, pusztulás következett volna be. *Százhusz éven át* küzdött ez ellen a meghatározott bűn ellen, a démonokkal való házasság ellen, ám végül felhagyott az emberrel való küzdelemmel, és a százhusz éves periódus végén eljött a vízözön, és egy család kivételével minden egyes embert elpusztított.

A vízözön után a Lélek tovább folytatta küzdelmét, az emberek sokasodni kezdtek, s a Lélek küzdelmét kiegészítette a gonosz visszatartása is. Azok a démonok, akik asszonyokkal házasodtak a *Tartaruszban* raboskodtak (II. Péter 2:4). Az emberekkel történő démoni kapcsolat látszólag ettől a ponttól kezdve szűnik meg, hiszen ezután nem látjuk, hogy az összeházasodás ezen bűne megisméltódott volna, annak ellenére, hogy az ember bűne ismét nagy mértékben elterjedt. Általában tehát a világgal való viszonylatában a Szentlélek küzdött az emberrel és visszatartotta a gonoszt.

C. A Szentlélek emberrel kapcsolatos szolgálatai

A harmadik kategória a Szentlélek munkája az Ószövetségben az emberrel való kapcsolatát illető szolgálataiban.

1. Egy kulcsfontosságú különbség

Van egy kulcsfontosságú különbség a Szentlélek újszövetségi és ószövetségi munkája között, melyre János 7:37-39 mutat rá: *Az ünnep utolsó nagy napján pedig felállta Jézus és kiálta, mondván: Ha valaki szomjúhozik, jöjjön én hozzám, és igyék. A ki hisz én bennem, a mint az írás mondotta, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből. Ezt pedig mondja vala a Lélekről, a melyet veendőök valának az ő benne hívők: mert még nem vala Szent Lélek; mivelhogy Jézus még nem dicsőítették meg.*

Ez a rész azt ígéri, hogy a Szentlélek egy nap minden hívőben ott lesz. Ugyanakkor arra is rámutatott, hogy a Lélek még nem jött el. Ez persze nem azt jelenti, hogy a Lélek nem volt aktív, hiszen az Ószövetség lapjain és az evangéliumokban is aktív volt. Ám mégis volt valami, amit a Szentlélek nem tett, és csakis az újszövetségi hívővel tesz a Messiás mennybemenetele után.

János 7:37-39 jelentését János 14:16-17 magyarázza meg: *És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké. Az igazságnak ama Lelkét: a kit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad.*

E szerint a rész szerint ekkor a Szentlélek a hívővel volt (*nálatok lakik*), később a hívőben lesz (*bennetek marad majd*). Míg a Szentlélek már azokkal a tanítványokkal volt, akikhez Jesua beszélt, a jövőben a Szentlélek *bennük* lesz. Ez a kulcsfontosságú különbség.

Apostolok Cselekedetei 2. fejezete óta a Szentlélek ott lakozik minden hívőben. Apostolok Cselekedetei 2 előtt nem lakozott minden hívőben, bár néhányban igen (IV. Mózes 11:17, 25, 27:18). Válogatott bennlakozás történt, vagyis a Szentlélek az Ószövetségben benne lakozott néhány hívőben, de nem mindegyikben. II. Királyok 2:9-12 egyértelműen tanítja, hogy a Szentlélek bennlakozásának szolgálata az Ószövetségben nem volt egyetemes a hívők körében.

Ráadásul azokban, akikben lakozott a Szentlélek, nem feltétlenül állandóan lakozott ott. Például I. Sámuel 16:14-ben a Szentlélek eltávozott Saultól. Zsoltárok 51:13-ban Dávid király így imádkozott: *a te Szent Lelkedet ne vedd el tőlem*. A Szentlélek Dávidban lakozott, de el is hagyhatta őt. Dávid imája tehát jogos ószövetségi ima volt, ám az Újszövetségben ez nem egy érvényes ima.

Az Ó- és Újszövetség közötti különbség kettős. Először is, az Ószövetségben a Szentlélek ott lakozott néhány hívőben, az Apostolok Cselekedetei 2 óta azonban az Újszövetségben minden egyes hívőben ott lakozik. A második különbség az, hogy azok, akikben ott lakozott a Szentlélek az Ószövetségben, ez nem feltétlenül volt folyamatos. Az Újszövetségben Apostolok Cselekedetei 2 óta a Szentlélek örökre ott lakozik a hívőben. A IV. részben bővebben kifejtjük ezt a témát.

2. Specifikus szolgálatok

Az Ószövetségben a Szentléleknek három meghatározott szolgálata volt az emberek között.

Az első szolgálat a bennlakozás volt. A Szentlélek ott lakozott néhány emberben. Az Ószövetségben a Szentlélek nem lakozott ott minden hívőben, de ott lakozott néhány hívőben. Ott lakozott például Józsuében (IV. Mózes 27:18), Dánielben (Dániel 6:3) és az ószövetségi prófétákban (I. Péter 1:10-11).

Az Ószövetségben a második szolgálat az volt, hogy a Szentlélek leszállt néhány emberre. Leszállt például Othnielre (Bírák 3:9-10), Gedeonra (Bírák 6:34), Jeftére (Bírák 11:29), Sámsonra (Bírák 13:24-25, 14:6, 15:14), Saulra (I. Sámuel 10:9-10) és Dávidra (I. Sámuel 16:13).

A harmadik szolgálat a betöltés szolgálata volt. A bennlakozás és betöltés közötti különbséget e tanulmány IV. fejezetében még fogjuk tanulmányozni. A Szentlélek betöltésének szolgálatára találhatunk példákat II. Mózes 28:3, 31:3, és 35:30-31-ben.

3. Összefoglalás

A Szentléleknek az Ószövetségben az emberek között végzett munkáját összefoglalva öt részterületre kell rámutatnunk.

Először is, az Ószövetségben a Szentlélek munkája különleges szolgálathoz kapcsolódott. A Szentlélek különleges munkáit azok kapták meg, akiknek különleges szolgálatra volt elhívásuk.

Másodszor, a Szentlélek munkája gondoskodott arról, hogy Isten valamire képessé tette az embereket. A Szentlélek különleges munkát végzett azért, hogy képessé tegyen valakit egy különleges feladat elvégzésére.

Harmadszor, a Szentlélek munkája gyakran az volt, hogy isteni bölcsességről gondoskodott. Ez különösképpen igaz volt Dániel esetében, aki Istentől egyedi bölcsességet kapott a Szentlélek munkáján át.

Negyedszer, a Szentlélek munkája során különleges képességet adott. Az a két ember, akik a szent sátor építésének felvigyázói voltak megkapták a Szentléleknek ezt a szolgálatát (II. Mózes 31:1-5). Különleges képességet kaptak, így a szent sátoron végzett munkájuk kiváló mestermunka volt.

Ötödször pedig, a Szentlélek munkája néha azt jelentette, hogy fizikai erőt biztosított. Megerősítette az embereket, hogy azok nagyszerű dolgokat vigyenek véghez, amikor a Szentlélek erővel ruházta fel őket. Ennek egyik példája Sámson (Bírák 13:25, 14:6,19, 15:14).

III. A SZENTLÉLEK SZOLGÁLATAI A TERMÉSZETI VILÁGBAN

A Szentlélek szolgálatainak harmadik főbb területe a természeti világban végzett munkája. Ez a nem hívők között végzett munkája. A Szentlélek fő szolgálata a nem hívők között a meggyőzés munkája. A Lélek meggyőző munkája azt jelenti, hogy „az adott dolog igazságát olyan egyértelmű megvilágosításba helyezi, hogy még akkor is igaznak ismerik el, ha nem feltétlenül fogadják el azt.” Az evangéliumról a meggyőzés, miszerint az evangéliumot olyan egyértelműen teszi világossá, hogy a nem hívő megérti az evangélium tartalmát, és azt igaznak ismeri el, függetlenül attól, hogy személy szerint elfogadja-e azt vagy sem.

A legidevágóbb rész, ami a meggyőzés munkáját leírja János 16:7-11: *De én az igazat mondom néktek: Jobb néktek, hogy én elmenjek: mert ha el nem megyek, nem jő el hozzátok a Vigasztaló: ha pedig elmegyek, elküldöm azt ti hozzátok. És az, mikor eljő, megfeddi a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében: bűn tekintetében, hogy nem hisznek én bennem; és igazság tekintetében, hogy én az én Atyámhoz megyek, és többé nem láttok engem; ítélet tekintetében pedig, hogy e világnak fejedelme*

megítéltetett.

E rész szerint a Szentlélek meggyőző munkája három területre vonatkozik: *a bűnre, az igazságra, és az ítéletre.* Mivel mindegyik területet megmagyarázza, meg lehet határozni, hogy pontosan milyen *bűn*, milyen *igazság* és milyen *ítélet* tekintetében győzi meg a Szentlélek a világot.

Először is a Szentlélek meggyőzi majd a nem hívó világot a *bűn tekintetében.* Pontosán milyen bűn tekintetében? A hitetlenség bűnének tekintetében: *mert nem hisznek bennem.* Az ember kárhozatra van ítélve Isten előtt, de nem azért, mert bűnös, hanem azért, mert bűnös állapotban van. A bűn állapotába született bele, a hitetlenség állapotába. Ám a bűnös állapotában elutasította, hogy higgyen a Megváltóban.

Másodszor, a Szentlélek meggyőz az *igazság* tekintetében. Miféle igazság tekintetében? A Messiás igazságában, amit az Atyához való mennybemenetele bizonyított. Jesua mennybemenetele és befogadása a mennybe igazolta igazságát. Ha nem lett volna igaz, képtelen lett volna a mennybe menni. A hitetlenség bűne miatt a bűnös nem fogadja el a Messiás tulajdonított igazságát.

Harmadszor, a Szentlélek meggyőzi a világot *ítélet* tekintetében. Melyik ítélet tekintetében? Ebben az esetben az utolsó ítéletről van szó, mert *e világnak fejedelme megítéltetett.* Ha *e világ fejedelme* az örök lángokra ítéltetett, ugyanez történik alattvalóival is. Ha valaki nem fogadja el a Messiás tulajdonított igazságát, annak az eredménye az utolsó ítélet, a nagy fehér trón ítélet lesz.

A Szentlélek meggyőző munkája tehát ezeket a logikus lépéseket követi. Meggyőzi őket a hitetlenség bűnéről. Hitetlenségük miatt nem fogadják el a Messiás tulajdonított igazságát. Mivel nem fogadják el a Messiás tulajdonított igazságát, osztoznak majd Sátán végső ítéletében a tűznek tavában.

IV. A SZENTLÉLEK SZOLGÁLATAI A HÍVÓ ÉLETÉBEN

A tanulmány nagy részét ennek a negyedik, főbb területnek szenteljük: a Szentlélek szolgálatai a hívó életében. Olyan terület ez, ahol nagyon sok kinyilatkoztatás szerepel, s ahhoz, hogy jobban megértsük ezt az anyagot, két fő kategóriában tanulmányozzuk azt. Az első fő kategória a „Szentlélek szolgálatai a megváltás vonatkozásában”. A második fő kategória a „Szentlélek szolgálatai a lelki növekedés tekintetében”.

A. A Szentlélek szolgálatai a megváltás tekintetében

A megváltás tekintetében a Szentléleknek öt szolgálata van.

1. Az újjáteremtés szolgálata

Az első szolgálat az újjáteremtés, újjászületés munkája. Az „újjászületés” szót kétszer látjuk az Újszövetségben. Máté 19:28 az anyagi világ, az egek és a föld *újjászületéséről* beszél, amely a messiási királyságban jön el. A másik rész Titus 3:5 az emberekre vonatkozóan beszél az *újjászületésről*.

a. Az újjászületés jelentése

Az újjászületés alapvető jelentése egy új születés, szaporodás, megújulás, vagy az újra-teremtés fogalmát hordozza magában. Az újjászületés legjobb meghatározása „az örök élet nekünk tulajdonítása”. Azt jelenti, hogy „Istentől születünk”. Isten cselekedete, melynek során örök életet tulajdonít nekünk. Ez az, amit az „újjászületés” jelent. Az újjászületés egyszerűen egy szófordulat, ami ugyanazt jelenti, mint az újjáteremtés. Az újjászületéssel az ember Istentől születik és örök életet kap.

b. Az újjászületés eszköze

Az újjáteremtés eszköze a Szentlélek. Ezt az új születésről szóló legismertebb írásrészben látjuk, János 3:5-6-ban: *Felele Jézus: Bizony, bizony mondom néked: Ha valaki nem születik víztől és Lélektől, nem mehet be az Isten országába. Ami testtől született, test az; és ami Lélektől született, lélek az.*

Titus 3:5 is ugyanezt az igazságot tanítja, az „újjászületés” kifejezést használja és a Szentléleknek tulajdonítja ezt a munkát: *Nem az igazságnak cselekedeteiből, amelyeket mi cselekedtünk, hanem az ő irgalmasságából tartott meg minket az újjászületésnek fürdője és a Szent Lélek megújítása által.*

A Szentlélek az *újjászületés* eszköze. A hit önmagában nem eszköze az újjászületésnek, viszont a hit az az emberi követelmény, amely képessé teszi a Szentlelket arra, hogy elvégezze az újjászületés munkáját. Amikor valaki hisz, elfogadja Jesut Messiasának és hitet gyakorol, az a hit lehetővé teszi a Szentlélek számára azt, hogy elvégezze az *újjászületés* munkáját. A valóságban a hit és az újjászületés egyidejűleg történik, mert abban a pillanatban, amikor valaki hisz, újjá is születik.

Isten Igéje sem eszköze az újjászületésnek, de az adja meg a hit tartalmát. Megmondja, hogy mit kell hinni ahhoz, hogy valaki újjászülethessen a Szentlélek által.

c. Az újjászületés alapja

Az újjászületés alapja a hit. A hit nem az újjászületés eszköze, hanem az az emberi követelmény, mely lehetővé teszi a Szentléleknek azt, hogy elvégezze az újjászületés szolgálatát. Ezt János 1:12-13 tanítja: *Valakik pedig befogadák őt, hatalmat ada azoknak, hogy Isten fiaivá legyenek, azoknak, a kik az ő nevében hisznek; A kik nem vérből, sem a testnek akaratából, sem a férfiúnak indulatjából, hanem Istentől születtek.*

Ezt János 3:16 is tanítja: *Mert úgy szerette Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.*

d. Az újjászületésre használt kifejezések

A Biblia két kifejezést használ az újjászületésre. Ezek az „újjászületni” vagy az „új születés” (János 3:3-7), valamint a „lelki feltámadás” (Róma 6:1-6, Efézus 2:5-6).

e. Az újjászületés jellemzői

Az újjászületés a Szentlélek munkája, melyen keresztül megkapjuk az örök életet. E szolgálatnak két jellemzője van.

(1) Nem-tapasztalati

Először is, az újjászületés nem tapasztalati. Lehet, hogy kíséri valamilyen élmény az újjászületést, ám maga az újjászületés nem tapasztalati, nem olyasvalami, amit érezhetünk. Munka, melyet a Szentlélek végez. Abban a pillanatban, amikor az emberek megtérnek, különböző módon reagálnak: vannak olyanok, akik nagyon érzelmesen, mások pedig teljesen érzelemmentesen, s a két véglet között számos viselkedés megfigyelhető. Ám maga az újjászületés nem tapasztalati.

(2) Azonnali

Másodszor, az újjászületés azonnali, nem egy folyamat. Abban a pillanatban, hogy valaki hisz, egyszer s mindenkorra újjászületik vagy újjáteremtődik, s attól a perctől kezdve újjászületett is marad. János 1:13, 3:3,5,7 is a görög aoriszt időt használja, amely azonnali típusú munkára utal. Az I. János 2:29, 3:9, 4:7, 5:1, 5, és 18 a görög perfekt vagy befejezett időt használja, mely olyan tettekre utal, amelyet a múltban végeztek el, de a mai napig változatlanul érvényben van. A görög perfekt idő lényege az, hogy a múltban újjászületik, újjáteremtődik az egyén, és újjászületése a mai napig megvan. Az újjászületés azonnali, nem pedig egy folyamat.

f. Az újjászületés eredménye

Mi az újjászületés eredménye? Amikor valaki újjászületik, az négy dolgot eredményez.

(1) Örök élet

Először is, a hívőnek örök élete van (János 3:16). Abban a pillanatban, amint valaki hisz, újjászületik, és mivel újjászületik, örök élete van.

(2) Új teremtés

A második eredmény az új teremtés. Úgy tekintenek az emberre, mint egy újjáteremtett, vagy újonnan teremtett lényre (II. Korinthus 5:17, Galátzia 6:15, Efézus 2:10, 4:24).

(3) Örök biztonság

A harmadik eredmény az örök biztonság (Filippi 1:6). Az újjászületés munkáját nem lehet meg nem történné tenni. Amint egy ember e világra születik, nem térhet vissza az anyja méhébe és nem lehet ismét magzat. Ha már megtörtént, a fizikai születést nem lehet meg nem történné tenni.

Ugyanez igaz a lelki újjászületésre is. Az újjászületés munkáját nem lehet meg nem történné tenni. Amikor valaki beleszületik Isten családjába, soha többé nem térhet vissza semmilyen más „lelki méhbe”. Ráadásul az újjászületett embernek már örök élete van. Ha ezt az életet el lehetne veszíteni, akkor eredetileg sem volt örök, csupán átmeneti.

(4) Új élet és új természet

A negyedik eredmény egy új élet és új természet. János első levele leírja, hogy milyen ez az új élet és új természet. I. János 2:29 olyan életről beszél, amely igazságosan cselekszik. I. János 3:9 olyan új természetet ír le, amely nem vétkezik. I. János 4:7 és 5:1 olyan életet említ, amely szeretetben fejezi ki magát. I. János 5:4 olyan életet mutat meg, amely hit által legyőzi a világot. I. János 5:18 jellemzi a hívőt az új természetében: nem vétkezik és megőrzi magát az igazságban.

2. A bennlakozás szolgálatai

A Szentlélek második fő szolgálata a megváltással kapcsolatban a bennlakozás szolgálata. Amíg az újjászületés behelyezi a Messiást a hívő életébe, addig a bennlakozás a Szentlelket helyezi bele a hívő életébe.

a. A bennlakozás szolgálatáról szóló Írások

Számos Írás tanít arról a tényről, hogy a Szentlélek a hívőkben lakozik.

János 7:37-39-ben a bennlakozásra még jövőbeni eseményként utal. A Szentlélek ekkor még nem kezdte meg azt a szolgálatot, hogy minden hívőben bennlakozik, mert a Fiú *még nem dicsőült meg*. A Fiú akkor dicsőült meg, amikor a mennybe ment. Tíz nappal a később eljött a Szentlélek, és megkezdte a bennlakozás szolgálatát minden hívőben.

János 14:16-17-ben Jesua megígérte, hogy egy *másik vigasztalót* küld, a Szentlelket, aki *örökre* a hívőben lakozik. Tehát nem csupán átmenetileg, nem addig, amíg el nem követik a következő bűnüket, nem addig, amíg ki nem esnek a közösségből, hanem *örökre*.

Apostolok Cselekedetei 11:17-ben a Szentlélek bennlakozása Isten ajándéka és Isten nem vonja vissza az ajándékait.

Róma 5:5-ben a Szentlélek bennlakozása *Isten szeretetének* eredménye.

Róma 8:11-ben a Szentlélek bennlakozása garantálja a jövőbeni feltámadást abban az esetben, ha a

hívó fizikai halált hal.

I. Korinthus 6:19-20-ban mivel a Szentlélek a hívőben lakozik, a (hívő) *teste a Szentlélek templomává* válik.

Galátzia 4:6-ban a Szentlélek a hívő szívében van és imádkozik érte.

I. János 3:24-ben és 4:13-ban a Szentlélek a hívőben lakozik.

A következetes tanítás tehát az, hogy a Messiás halálának, eltemetésének, feltámadásának, mennybemenetelének és megdicsőülésének eredményeként a Szentlélek most már benne lakozik minden hívőben. Az Ószövetségben a Szentlélek csak néhány hívőben lakozott. Most már minden hívőben ott lakozik.

b. A bennlakozás eszközei

A bennlakozás eszköze a hit. Galátzia 3:2 szerint abban a pillanatban, amikor valaki hisz, amikor hitet gyakorol, a Szentlélek benne lakozik.

„De hogy illik ide az engedelmesség?” Apostolok Cselekedetei 5:32 elmagyarázza az engedelmesség és bennlakozás kapcsolatát, ami a hitetlenekre vonatkozik. A nem hívő embernek engedelmeskednie kell valaminek ahhoz, hogy elfogadja a Szentlélek bennlakozását, s ez a *hitbeli engedelmesség*. Apostolok Cselekedetei 5:32 szerint tehát az az engedelmesség, amivel a nem hívőnek bírnia kell ahhoz, hogy a Szentlélek benne lakozzon, a hit engedelmissége, s a hit nem cselekedet (Apostolok Cselekedetei 6:7, Róma 1:5, 16:26). Ahhoz, hogy valaki megkapja a Szentlelket egyetlen parancsnak kell engedelmeskednie, az Úr Jézusba vetett hit parancsának. Ez a *hitbeli engedelmisség*, amely által az egyén megkapja a Szentlélek bennlakozását. A bennlakozás eszköze tehát a hit.

c. A bennlakozás egyetemessége

Ez a bennlakozás minden hívő között egyetemes. Míg az Ószövetségben csupán néhány hívőben lakozott, Apostolok Cselekedetei 2. fejezete óta minden hívőben ott lakozik. Ez számos dologból egyértelműen kiderül.

(1) A megváltatlan állapot bizonyítéka

Róma 8:9 szerint: *De ti nem vagytok testben, hanem lélekben, ha ugyan az Isten Lelke lakik bennetek. A kiből pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé.*

Először is, az Újszövetség tanítása szerint a bennlakozó Szentlélek hiánya a megváltatlan állapot bizonyítéka. Az a személy, akiben nem lakozik ott a Szentlélek, egyáltalán nem hívő: *az nem az övé.*

Júdás 19 is ugyanezt tanítja: *Ezek azok, a kik külöszakadnak, érzékiek, kikben nincsen Szent Lélek.*

A 19. versben az *ezen* azokra a nem hívőkre utal, akik a 18. vers szerint *gúnyolódók*. Júdás azt állította, hogy bennük nem lakozik ott a Szentlélek.

(2) A Lélek bennlakozik a testi hívőkben

A Szentlélek egyetemes bennlakozásának második bizonyítéka az a tény, hogy még a vétkező hívőkben is ott lakozik a Szentlélek. Ennek legjobb példája a korinthusbeli gyülekezet, amely bibliai feljegyzésekben szereplő gyülekezetek közül messze a legrosszabb. A korinthusbeli gyülekezetben mindenféle testiség jelen volt: megosztás, pártoskodás, erkölcstelenség, hívők hívőket citáltak bíróság elé, megrészegedtek az úrvacsorán és rossz célokra használták a lelki

ajándékokat.

Ám annak ellenére, hogy a korinthusbeli hívők vétkesek voltak mindezekben a testi bűnökben, Pál I. Korinthus 6:19-20-ban ezt írta: *Avagy nem tudjátok-é, hogy a ti testetek a bennetek lakozó Szent Léleknek temploma, a melyet Istentől nyertetek; és nem a magatokéi vagytok? Mert áron vétettetek meg; dicsőítsétek azért az Istent a ti testetekben és lelketekben, a melyek az Istenéi.*

Pál borzalmas lelki állapotuk ellenére teszi ezt a kijelentést, mert valóban hívők voltak és bennük lakozott a Szentlélek. Ez a bennlakozás az alapja a lelki életnek, és Pál arra bátorította a korinthusbelieket, hogy így éljenek. Tehát még a testi, vétkező hívőkben is ott van a Szentlélek. Ez a második bizonyíték arra, hogy a Szentlélek egyetemes minden hívő között.

(3) A bennlakozás ajándéka

A harmadik bizonyíték annak, hogy a Szentlélek egyetemes minden hívő között az, hogy a Szentlélek bennlakozása ajándék. Az ajándékok nem az érdemre alapulnak (János 7:37-39, Apostolok Cselekedetei 11:17, Róma 5:5, I. Korinthus 2:12).

A Szentlélek bennlakozása kétségtelenül egyetemes a hívők között, minden hívőben ott lakozik.

d. A bennlakozás állandósága

A Szentlélek bennlakozása állandó. Ezt János 14:16 tanítja: *És én kérem az Atyát, és más vigasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.*

Ha a Szentlelket el lehetne venni a hívőtől, akkor a Szentlélek nem lakozna benne *örökké*. Az *örökké* pontosan azt jelenti, amit mond, különben csak „átmeneti” lenne. A bennlakozás tehát nem csupán egyetemes a hívők között, hanem állandó is.

e. A bennlakozás eredménye

A bennlakozásnak két eredménye van. Először is a Lélek bennlakozása számos más, eljövendő áldás *záloga*. Az a tény, hogy a Szentlélek abban a pillanatban bennlakozik az emberben, amikor az hisz, egyszerűen záloga, vagy előlege számos eljövendő áldásnak (II. Korinthus 1:21-22, 5:5, Efézus 1:14).

A bennlakozás második eredménye az, hogy a hívő *Isten temploma* lesz. A hívő három értelemben *Isten temploma*. Először is abban az értelemben, hogy az egyetemes egyház része, amelyben benne lakozik a Szentlélek (Efézus 2:21-22). Másodszor abban az értelemben, hogy a hívő része egy helyi gyülekezetnek, amelyben ott lakozik a Szentlélek. I. Korinthus 3:16-17-ben Pál az egész korinthusi gyülekezetnek szólva ezt mondja: *Nem tudjátok-é (többes szám), hogy ti (többes szám) Isten temploma vagytok*. Harmadszor, a Szentlélek bennlakozik minden egyes hívőben, és ezért minden egyes hívő Isten temploma. I. Korinthus 6:19-20-ban Pál egyénekhez szólva ezt mondja: *nem tudod-é (egyes szám), hogy a tested (egyes szám) templom*.

3. A Lélek-kereszttség szolgálata

A Szentlélek harmadik szolgálata a megváltással kapcsolatban a kereszttség szolgálata. Ezzel a szolgálattal kapcsolatban rengeteg zűrzavar, vita és tévedés van. Maga a Biblia elég egyértelmű ebben témában, ám mivel az emberek gyakran saját tapasztalataik alapján magyarázzák az Írást ahelyett, hogy aszerint magyaráznánk, amit a szöveg mond, így rengeteg tévedés van ezzel kapcsolatban.

a. Lélek-kereszttség körüli zűrzavar okai

(1) A jelenkori egyház egyedi szolgálata

Az első ok az, hogy sokan nem értik a jelenkori egyház sajátosságát. A Lélek-keresztséget azért értik félre, mert az emberek nem tudják, hogy ez a Szentléleknek kizárólag erre a korra és kizárólag a gyülekezetnek szóló különleges szolgálata. Ezt a szolgálatot az Ószövetségben a Lélek soha nem végezte. Újjáteremtett minden hívőt és benne lakozott néhány hívőben, ám senkit sem keresztelt meg az Ószövetségben. Téves következtetésekhez vezet az, ha nem ébrednek rá arra, hogy a Lélek-kereszttség csakis erre a korra szóló, különleges szolgálat.

(2) A vízkereszttség túlzott hangsúlyozása

A Lélek-kereszttség felőli zűrzavar második oka a vízkereszttség túlzott hangsúlyozása. Emiatt a túlzott hangsúly miatt az olyan részeket, amelyek a Lélek-keresztiségről szólnak, mint például a Róma 6:1-4-et tévesen a vízkeresztiségre alkalmazták. A vízkeresztiség túlzott hangsúlyozása a Lélek-keresztiség helytelen értelmezéséhez vezetett.

(3) A nyelvek ajándékának összekapcsolása a Lélek-keresztiséggel

A zűrzavar harmadik oka az, hogy a Lélek-keresztiséget a nyelveken szólás ajándékával hozták összefüggésbe. Később látni fogjuk, hogy különbség van a nyelveken szólás és a Lélek-keresztiség között. A zűrzavart az okozta, hogy a Szentlélek két szolgálatát helytelenül társították egymással azok, akik azt tanítják, hogy ha valakit megkeresztel a Szentlélek, akkor az az ember nyelveken szól, és ha nem szól nyelveken, akkor nem lett megkeresztelve a Szentlélekkel.

(4) Fordításbeli különbségek

A zűrzavar negyedik oka az, hogy ugyanazt a görög szót bizonyos fordításokban többféleképpen fordították. Apostolok Cselekedetei 1:5-ben például a Károli ezt mondja: *Szent Lélekkel fogtok megkereszteltetni*, ám I. Korinthus 12:13 így szól: *egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg*. (Az eredeti angol példa a King James fordításból *with the Spirit* ill. *by the Spirit* közti nem létező különbséget és ennek teológiai következményeit mutatja be. – A szerk.)

Ezt a fordítást (az angol nyelvben) olvasva azt feltételezhetnénk, hogy különbség van aközött, ha Szentlélekkel és aközött, ha Szentlélek által történik a keresztiség. Erre a fordításra alapozva néhány csoport azt tanítja, hogy bár minden hívő meg van keresztelve a Lélek által, csak azok vannak megkeresztelve a Lélekkel, akik nyelveken is szólnak, vagy fordítva. Ezzel a teológiával az a probléma, hogy a görög szövegben a „-val, -vel” és az „által” mindig ugyanaz a szó, ezért ez a megkülönböztetés érvénytelen. Ám ugyanannak a görög szónak a különböző fordításai miatt az emberek félreértették, hogy mi is a Lélek-keresztisége.

(5) A Lélek-keresztiség és a Lélek betöltése közötti kapcsolat

A zűrzavar ötödik oka az, hogy az emberek gyakran nem értik a kapcsolatot a Lélek keresztelő munkája és a betöltés munkája között. Más az, amikor egy ember be van töltve a Lélekkel, és az, amikor meg van keresztelve a Lélekkel. A Lélek-keresztiség a Lélek megváltással kapcsolatos munkája. A Lélek betöltése pedig a Lélek lelki növekedéssel kapcsolatos munkája. A későbbiek során alaposan tanulmányozzuk a Lélek betöltését ebben a tanulmányban. Hibához vezetett, hogy az emberek összekeverték a Lélek-keresztiséget a Lélek betöltésével.

b. A Lélek-keresztiséggel kapcsolatos írásrészek

A Lélek-keresztiséget csak az Újszövetségben említik, mert az Ószövetségben még nem volt jelen. A négy evangéliumban mindig jövőbeli eseményként utalnak rá (Máté 3:11, Márk 1:8, Lukács 3:16, János 1:33). Az evangéliumokban egyedül Keresztelő János beszél a Lélek-keresztiségről: megjövendölte, hogy amikor Jézus eljön, Szentlélekkel keresztel majd. Keresztelő János megkülönböztette saját munkáját - a vízzel való keresztelést – Krisztus munkájától, vagyis a

Lélekkel való keresztelestől. Az evangéliumokban azonban nincs feljegyzés magának a Lélek-keresztségnak a megtörténtéről.

Apostolok Cselekedetei 1:5 ismét említi a Lélek-keresztséget, de még itt is jövőbeli eseményként utal rá. Az evangéliumokban Keresztelő János jövendölt a Lélek-keresztségről, Apostolok Cselekedetei 1:5-ben pedig Jesua. Apostolok első fejezetéig tehát még nem történt Lélek-keresztség.

Apostolok Cselekedetei 11:16 ismét említi a Lélek-keresztséget, ez a vers az Apcsel 1:5-t idézi, s ez a 15. verssel együtt kijelenti, hogy a Lélek-keresztség Apostolok Cselekedetei 2-ben kezdődött. Apcsel 1-ben még mindig jövőbeni esemény volt, de a 2. fejezetben már elkezdődött. Bár Apostolok Cselekedetei 2 nem említi a Lélek-keresztséget, a 11:16 állítja, hogy akkor kezdődött el a Lélek-keresztség.

Róma 6:3-5-ben a Lélek-keresztség a hívőt a Messiás halálával és feltámadásával azonosítja.

I. Korinthus 12:13 szerint a Szentlélek által *minden* hívő egy testté kereszteltetett meg. *Minden* hívő, nem csak néhány.

Galátzia 3:27 kijelenti, hogy a hívők Krisztusba keresztelkedtek meg.

Efézus 4:4-6 *egy keresztségről* beszél, vagyis a Lélek-keresztségről, mivel a versben más dolgokhoz is kapcsolódik, melyek egyértelműen a lelki dolgokról szólnak, nem a fizikairól, tehát nem szólhat a vízkeresztségről.

Kolossé 2:12-ben a Lélek-keresztség a hívőt ismét a Messiás halálához és feltámadásához kapcsolja.

Ezekből a versekből kell a Lélek-keresztség tanításait és doktrínáit meríteni. Óvatosnak kell lennünk, nehogy összekeverjük ezt a szolgálatot a Lélek többi szolgálatával. Ezeknek az írásrészeknek a tanulmányozásánál meg kell jegyeznünk, hogy függetlenül attól, milyen szerkezetet használnak a magyarban (angolban), a görög szerkezet mindig ugyanaz. A keresztség mindig a Szentlélek által történik. A hívőket a Szentlélek kereszteli meg. A hívők a Messiás testébe kereszteltetnek bele. Az *által* szó a közreműködést hangsúlyozza: a hívők a Szentlélek közreműködése által kereszteltetnek meg. A *-ba, -be* pedig a helyet hangsúlyozza: a hívők mindig a Messiás testébe kereszteltetnek. Nem lehet különbséget tenni aközött, hogy a Szentlélek *által*, vagy a Szentlélekkel kereszteltetünk meg. A görög szerkezet kivétel nélkül mindig ugyanaz. Minden egyes esetben azt jelenti, hogy a hívő a Messiás testébe kereszteltetik be a Szentlélek által.

c. A Lélek-keresztség végrehajtója

„Kicsoda a Lélek-keresztség végrehajtója?” Van egy elsődleges és egy közvetett végrehajtója. Az elsődleges közvetítő a Szentlélek. Ez I. Korinthus 12:13 lényege: egy Lélek által mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg. A Lélek-keresztség elsődleges végrehajtója tehát maga a Szentlélek, hiszen a hívőt a Szentlélek kereszteli meg. A közvetett végrehajtó pedig a Messiás, hiszen ő küldi el a Szentlelket, hogy az elvégezze a Lélek-keresztség munkáját (Máté 3:11, Márk 1:8, Lukács 3:16, János 1:33). A Messiás a végső és közvetett végrehajtó, a Szentlélek pedig a közbenső és az elsődleges végrehajtó a Lélek-keresztségben.

d. A Lélek-keresztség kezdete

A Lélek-keresztségre vonatkozó másik fontos igazság az, hogy az kifejezetten a kegyelem üdvörtörténeti korszakára vonatkozó, az egyházzal, a gyülekezettel kapcsolatos különleges szolgálat. Különleges, egyedi szolgálat abban az értelemben, hogy sem az Ószövetségben, sem az

evangéliumban nem végezte a Lélek ezt a szolgálatot, csakis az egyház születésekor, Apostolok Cselekedetei 2-ben. Ez négy írásrész összevetéséből válik egyértelművé.

Az első írásrész Kolossé 1:18, mely azt tanítja, hogy az egyház a Messiás teste: *És Ő a feje a testnek, az egyháznak: a ki a kezdet, elsősülött a halottak közül; hogy mindenekben Ő legyen az első.*

A második rész I. Korinthus 12:13, mely azt tanítja, hogy a testébe való bejutás a Lélek keresztségén keresztül lehetséges: *Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.*

A gyülekezet a Messiás teste és a bejutást a Szentlélek keresztsége teszi lehetővé.

A harmadik rész Apostolok Cselekedetei 1:5, mely a Lélek-keresztségre jövőbeli eseményként utal: *Hogy János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Lélekkel fogtok megkereszteltetni nem sok nap múlva.*

A negyedik írásrész, mely Apostolok Cselekedetei 1:5-t idézi, és a Lélek-keresztség kezdetét Apostolok Cselekedetei 2-re pünkösdre teszi, Apostolok Cselekedetei 11:15-17: *Mikor pedig én elkezdtem szólni, leszálla a Szent Lélek ő reájok, miképen mi reánk is kezdetben. Megemlékezém pedig az Úrnak ama mondásáról, amint mondá: János ugyan vízzel keresztelt, ti azonban Szent Lélekkel fogtok megkereszteltetni. Ha tehát az Isten hasonló ajándékát adta nékik, mint nekünk is, kik hittünk az Úr Jézus Krisztusban, kicsoda voltam én, hogy az Istent eltilthattam volna?*

A gyülekezet a Messiás teste és az abba való bejutás a Szentlélek keresztsége által lehetséges. Apostolok Cselekedetei 1 szerint a Lélek-keresztség még jövőbeli esemény, Apostolok Cselekedetei 11 szerint pedig a Lélek-keresztség pünkösdkor, Apostolok Cselekedetei 2-ben kezdődött. Nyilvánvalóan ez az egyház megalakulásának ideje is. Így hát ez egy nagyon különleges, erre a korra szóló szolgálat. Olyan szolgálat, amit a Lélek csakis a gyülekezettel kapcsolatban végez. Amikor a gyülekezet teljessé lesz és megtörténik az elragadtatása, a Szentlélek többé nem végzi majd a Lélek-keresztség szolgálatát. Nem keresztelt meg senkit sem az Ószövetségben, sem az evangéliumokban, csakis a gyülekezeti korban. Amikor a Messiás magához veszi a gyülekezetet, a nagy nyomorúságban és a milleniumi királyságban nem lesz Lélek-keresztség. A Lélek-keresztség csak Apostolok Cselekedetei 2-ben kezdődött.

e. A Lélek-keresztség egyetemessége

A Lélek-keresztségre vonatkozó másik igazság az, hogy minden hívőre egyetemes érvényű. Nem csupán néhány embert keresztel meg a Szentlélek, hanem Apostolok Cselekedetei 2 óta minden egyes hívőt. Erre az igazságra I. Korinthus 12:13 világosan rámutat: *Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté kereszteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg.*

Ez a rész világosan tanítja azt, hogy a *Lélek* kivétel nélkül, minden egyes hívőt megkeresztel. Ez a vers ugyanabban a fejezetben található, amely a Lélek ajándékairól beszél. Figyeljük meg, hogy míg Pál a 13. versben azt mondja, hogy minden hívőt megkeresztel a Szentlélek, a 29-31 versekben azt is mondja, hogy nem minden hívőnek adatik meg a nyelveken szólás. Ezért nem szabad a Lélek-keresztség és a nyelveken szólás között ok-okozati összefüggést keresni. Nem mindenki szól nyelveken, de *mindenkit* megkeresztel a Szentlélek. Az sem vezet sehova, ha megpróbálunk különbséget tenni a Szentlélekkel és a Szentlélek *által* kifejezések között, hiszen a görögben, azon a nyelven, amelyen az Újszövetség íródott, nincs különbség, és mindig ugyanazt a szerkezetet használja.

Ráadásul Efézus 4:5 egyértelműen azt tanítja, hogy csakis egyféle Lélek-kereszttség létezik. Ahogyan csak *egy Isten* van, úgy csak *egy* (Lélek) *kereszttség* is és nem több. A nyelvek különböző típusai között sem próbál meg különbséget tenni olyan módon, hogy a nyelveken szólás néhány hívőnek megadatott, viszont imaként vagy bármely nemzeti nyelvként minden hívő megkaphatná. A Biblia egyszerűen nem tanít efféle megkülönböztetést.

f. Mikor történik meg a Lélek-kereszttség

A Lélek-kereszttség idejét tekintve a Lélek-kereszttség abban a pillanatban megtörténik, amikor egy ember hisz. A megváltáskor a Lélek megkereszteli a hívőt. Az Újszövetség egyértelműen hangsúlyozza, hogy abban a pillanatban, hogy hisz, minden hívő a Messiás testének részévé válik (Efézus 2:11-22). I. Korinthus 12:13 kijelenti, hogy minden hívő a Messiás testének tagja lett, mert a Szentlélek megkeresztelte őket.

Ha a Lélek nem keresztelne meg mindenkit a megváltáskor, az azt jelentené, hogy ma vannak olyan hívők, akik részei a Messiás testének és vannak olyanok, akik nem. Ám az Újszövetség erről pontosan azt mondja, hogy nem így van. Ma kivétel nélkül minden egyes hívő a Messiás testének tagja. Az egyetlen módja annak, hogy valaki bekerüljön a Messiás testébe, a Lélek-kereszttség. Mivel minden hívő attól a pillanattól kezdve tagja a Messiás testének, amióta hisz, a Lélek-kereszttségnek is ekkor, vagyis a hit pillanatában kellett megtörténnie. A Lélek-kereszttség tehát a megváltáskor történik.

g. A Lélek-kereszttség gyakorisága

„Milyen gyakran történik meg a Lélek-kereszttség?” Egyrészt ez egy egyszeri történés, másrészt viszont ismétlődő. Csak egyszer történik meg a hívő életében, hiszen abban a pillanatban, amikor hisz, bekerül a Messiás testébe a Lélek-kereszttsége által. Minden hívő tehát egyszer esik át a Lélek-kereszttségen, ám amikor egy újabb ember megtér, a Lélek-kereszttség „ismétlődik”. Minden ember tehát csak egyszer van megkeresztelve a Lélek által, ám a Lélek-kereszttség minden alkalommal ismétlődik, amikor valaki megtér.

h. A Lélek-kereszttség eredménye

A Lélek-kereszttségnek három eredménye van. Először is, a Lélek-kereszttség egyesít minden hívőt azáltal, hogy a Messiás testének tagjaivá teszi őket. Azt sehol nem látjuk az Írásban, hogy a Lélek-kereszttségnek valamilyen lelki ajándék lenne az eredménye. A Lélek-kereszttség eredménye inkább az, hogy minden hívőt egy testbe egyesít, minden hívőt a Messiás testének tagjává tesz (I. Korinthus 12:13).

A második eredmény az, hogy a bűnös természet tekintetében a Lélek-kereszttség egyesíti a hívőt a Messiás megfeszítésével, eltemetésével és feltámadásával (Róma 6:3-4, Galátzia 3:27, Kolossé 2:12).

A harmadik eredmény négy új kapcsolat: először is, a hívőnek új azonossága van, mert együtt lett megfeszítve, együtt lett eltemetve és együtt lett feltámasztva a Messiással. Másodszor, a hívőnek új helyzete van, mert a Messiás testébe lett helyezve. Harmadszor, egy új egység jött létre Istennel és a többi hívővel, mert a Messiás a fej, a hívők pedig a test. Negyedszer pedig egy új kapcsolat jött létre, mert a hívő többé nem „Ádám” van, hanem *Krisztusban*.

i. A Lélek-kereszttség késleltetése Apostolok Cselekedeteiben

A fenti kijelentések közül néhány felvet bizonyos problémákat az Apostolok Cselekedetei könyvének fényében. Vannak olyan helyek, ahol látszólag a Lélek-kereszttség késleltetett az Apostolok Cselekedeteiben. Ez pedig látszólag ellentmond az evangéliumok tanításának, miszerint a Lélek-kereszttség a hit pillanatában történik. Ezért fontos tanulmányoznunk a Lélek-kereszttség késleltetésének problémáját Apostolok Cselekedeteiben. Ez a késleltetés nem csupán a Lélek-

keresztségre, hanem a bennlakozásra is vonatkozik. Az újjászületéskor négy helyen látjuk a Lélek-keresztség és a bennlakozás késleltetését: Apostolok Cselekedetei 2, 8, 10 és 19 fejezetében. Ahhoz, hogy világosan értsük a késleltetés okát, meg kell értenünk az adott helyzetet mindegyik esetben. A lényeg a hitelesítés. Valamit hitelesíteni kellett valakinek. Ha ezt megértjük, minden a helyére kerül. Amint Apostolok Cselekedetei könyvében megnézzük azt a négy helyet, ahol a Lélek késlekedett, hat kérdés merül fel: Először is „Kik kapták meg?“, másodsor: „Kik voltak ők?“, harmadszor: „Mik voltak a körülmények?“, negyedszer: „Mi volt az eszköz, a mód?“, ötödször: „Mi volt a cél?“, hatodszor: „Mi volt az eredmény?“. Ezt a hat kérdést mind a négy résznél megválaszoljuk, ahol a Lélek jövetele késlekedett.

(1) Apostolok Cselekedetei 2

Az első kérdés az, hogy „Kik kapták meg?“. A válasz: a tizenkét apostol. Ez alkalommal nem mind a *százhusz* kapta meg a Szentleket, csakis a tizenkettő, mivel Apostolok Cselekedetei 2:1-ben a legközelebbi *ők*-re és *mind*-re vonatkozó előtag a *tizenkettő* (Apostolok Cselekedetei 1:26). Apostolok Cselekedetei 2:7 szerint csak a *galileaiak*, Apostolok Cselekedetei 2:14 szerint pedig Péter és a tizenegy. Kik kapták meg tehát Apostolok Cselekedetei 2-ben? A tizenkét apostol.

A második kérdés az: „Kik voltak ők?“. A válasz: apostolok (Apostolok Cselekedetei 1:26). Péter volt a kiemelkedő apostol (Apostolok Cselekedetei 2:14), aki prédikált is Apostolok Cselekedetei 2-ben. Máté 16:17-19-ben neki adták a *mennyek országának kulcsai*, és a tekintély arra, hogy „megnyissa az ajtót“.

A harmadik kérdés: „Mik voltak a körülmények?“. Apostolok Cselekedetei 1:14 szerint vártak és imádkoztak az *Atya ígéretének* eljöveteleért. Apostolok Cselekedetei 2:1-4 volt a válasz az imára (Apostolok Cselekedetei 2:33).

A negyedik kérdés az: „Mi volt az eszköz?“. A válasz: a Szentlélek közvetlenül eljött. Apostolok Cselekedetei 2:4-ben látjuk a Szentlélek kezdeti betöltését, majd a Lélek-keresztséget (Apostolok Cselekedetei 11:15-17), mely bekeresztelte őket a Messiás testébe (I. Korinthus 12:13) és lelki ajándékot kaptak. Ebben az esetben az ajándék a nyelveken szólás volt. A Szentlélek közvetlenül jött el hozzájuk, nem pedig közvetett módon.

Az ötödik kérdés az: „Mi volt a cél?“. A válasz: a hitelesítés. Az apostolok számára ez hitelesítette azt, hogy az *Atya ígérete* beteljesedett. A Szentlélek eljövetele a nyelvek ajándékával hitelesítette az elhívásukat és az üzenetüket: ők voltak az apostolok, akiknek mondták is magukat. A zsidó közönségnek pedig hitelesítette azt az üzenetet, amit az apostolok prédikáltak.

A hatodik kérdés az: „Mi volt ennek eredménye?“. Az eredmény háromrétű volt. Először is, a diaszpórában élő zsidók saját nyelvükön hallhatták az evangéliumot (Apostolok Cselekedetei 2:8-11). Másodsor, a Szentlélek meggyőzte őket (Apostolok Cselekedetei 2:37). Harmadszor pedig, *háromezren* megtértek közülük (Apostolok Cselekedetei 2:41).

Apostolok Cselekedetei 2-ben a Lélek igazából nem „késlekedett“, mert ekkor kezdte meg a Szentlélek a szolgálatát, a Lélek-keresztséget. Az események hitelesítették az apostolok üzenetét a zsidó emberek előtt. Zsidók ekkor léptek be először a Messiás testébe. Péter – akinél a kulcs volt – megnyitotta az ajtót a zsidók előtt Apostolok Cselekedetei 2-ben, s az ajtó azóta is nyitva áll előttük.

(2) Apostolok Cselekedetei 8

Az első kérdés az, hogy „kik fogadták el?“. A válasz: a samáriabeli hívők (Apostolok Cselekedetei 8: 14).

A második kérdés az: „Kik voltak ők?“. A válasz: samáriabeliek voltak (Apostolok Cselekedetei

8:14-17). A samáriabeliek ellenségesek voltak a zsidókkal és a judaizmussal szemben. A samáriabeliek egy a judaizmussal rivális vallási rendszert állítottak fel. A mózesi törvénnyel rivális törvényük volt, amely kitörölt bármely és minden Jeruzsálemmel kapcsolatos utalást. A Gerizim hegyén megépítették a jeruzsálemi templommal rivalizáló templomot. A samáriai természet a judaizmus rendszerének rivalisa volt.

A harmadik kérdés: „Mik voltak a körülmények?” A válasz: Fülöpöt, aki Apostolok Cselekedetei 6 szerint diakónus volt, elküldték prédikálni Samáriába. Prédikációja során sok samáriabeli eljutott a Messiásba vetett megváltó ismeretre. A jeruzsálemi zsidó hívőkben ez kérdéseket vetett fel, hiszen az ellenségeskedés járt a fejükben. „Lehetséges, hogy a samáriabeliek is megtérhetnek? Valóban lehetséges volt a samáriabelieknek eljutniuk a Jesuába, mint Messiásba vetett megváltó ismeretre? A jeruzsálemi gyülekezet elküldte Pétert és Jánost, hogy vizsgálják meg a hitelesítsék azokat a beszámolókat, melyek szerint a samáriabeliek megtértek. Bár a samáriabeliek valóban hívőkké lettek, és megtapasztalták az újjászületés szolgálatát, de a bennlakozás és a Lélek-kereszttség szolgálatát nem.

A negyedik kérdés az: „Mi volt a Szentlélek elfogadásának eszköze a samáriabelieknél?” A válasz: bár a samáriabeliek hittek és megkapták a Szentlélek újjáteremtésének szolgálatát, valamilyen okból kifolyólag a Szentlélek nem vett bennük azonnal lakozást és nem is keresztelte be őket azonnal a Messiás testébe. Az eszköz, melyen keresztül végül megkapták a Lelket Péter és János kézzrátétele volt (Apostolok Cselekedetei 8:17). Más szóval, Péter jelenléte szükségeltetett ehhez.

Péternél voltak a *mennyeik országának* kulcsai, ő volt felelős a gyülekezet ajtajának megnyitásáért az Újszövetségben szereplő mindhárom csoport előtt: zsidók, samáriabeliek és pogányok előtt. Apostolok Cselekedetei 2-ben Péter megnyitotta a gyülekezet ajtaját a zsidók előtt, s attól kezdve az nyitva maradt a zsidó emberek előtt. Attól kezdve minden alkalommal, amikor egy zsidó ember megtért, a Lélek azonnal bekeresztelte a Messiás testébe.

Apostolok Cselekedetei 8-ban Péter ráhelyezte kezét a samáriai hívőkre és azok megkapták a Szentlelket. Az eszköz, amelyen keresztül a samáriabeliek megkapták a Szentlelket, Péter kezének rájuk helyezése volt. Ezen a ponton a samáriabeliek beléptek a Messiás testébe. Péter megnyitotta az ajtót a samáriabeliek részére, s attól kezdve az ajtó tárva maradt előttük. Attól kezdve minden alkalommal, amikor egy samáriabeli megtért, a Lélek azonnal bekeresztelte a Messiás testébe.

Az ötödik kérdés: „Mi volt a cél?” A cél a hitelesítés volt. Az apostoloknak és a jeruzsálemi hívőknek hitelesítette azt, hogy a samáriabeliek is megválthatóak voltak. A samáriabeli hívőknek pedig hitelesítette a zsidó apostolok tekintélyét, akik Jeruzsálemből jöttek el hozzájuk, a korábban rivális városból.

A hatodik kérdés az: „Mi volt az eredmény?” Az eredmény kettős volt. Először is a samáriabeliek megkapták a Szentlelket és bekereszteltettek a Messiás testébe (Apostolok Cselekedetei 8:17). Nincs említés arról, hogy nyelveken szóltak volna, bár ez akár lehetett is így. Másodszor, nem állítottak fel egy rivális gyülekezetet Samáriában, amely vetélkedett volna a jeruzsálemi gyülekezettel, bár erre hajlamosak lettek volna. Ám ezt azért nem tették, mert Péter a Jeruzsálemből jött zsidó apostol kezének rájuk vetésével megkapták a Szentlelket.

(3) Apostolok Cselekedetei 10

Az első kérdés az: „Kik kapták meg?” A válasz: Kornéliusz és egész háznépe (Apostolok Cselekedetei 10:24, 44).

A második kérdés az, hogy „kik voltak ők?”. A válasz: pogányok (Apostolok Cselekedetei 10:1). Az újszövetségi időkben három népcsoport létezett: a zsidók, a samáriabeliek és a pogányok. Eddig

Péter a zsidók és a samáriabeliek előtt nyitotta meg az egyházat, de a pogányok előtt még nem.

A harmadik kérdés: „Mik voltak a körülmények?” A körülmény ez volt: Péter prédikálta az evangéliumot ezeknek a pogányoknak (Apostolok Cselekedetei 10:44, 46). Péter jelenléte szükséges volt, mert nála voltak *a mennyek országának kulcsai*. Apostolok Cselekedetei 9-ben Pál azért tért meg, hogy a „pogányok apostola” váljon belőle (15. vers). Bár Pál a pogányok apostola volt, a mennyek országának kulcsai nem nála voltak, így hát Péter volt az első, aki a pogányoknak az evangéliumot hirdette, ajtót nyitva ezzel előttük. Apostolok Cselekedetei 13-ban aztán Pál is megkezdte küldetése betöltését és prédikálta a pogányoknak az evangéliumot. A körülményeket tekintve azonban Apostolok Cselekedetei 10-ben Péter volt az, aki azoknak a pogányoknak prédikált.

A negyedik kérdés az: „Mi volt az eszköz?” A Szentlélek közvetlenül jött el hozzájuk, csakúgy, mint a zsidókhoz. A samáriabeliek esetében Péter kézzrátételére volt szükség a Lélek-kereszttséghez. A pogányok esetében erre nem volt szükség, hiszen itt nem fenyegetett az a veszély, hogy a jeruzsálemi gyülekezethez hasonló, rivális gyülekezetet próbálnak alapítani, mint a samáriabeliek esetén. A Lélek tehát közvetlenül a pogányokhoz jött.

Az ötödik kérdés: „Mi volt a cél?” A cél a hitelesítés volt. A pogány hívők számára ez a tapasztalat hitelesítette Péter üzenetét. A zsidó hívők számára azt hitelesítette, hogy a pogányok megválthatóak voltak. Azok a zsidó hívők, akik (Apostolok Cselekedetei 10:45-46-ban) tanúi voltak annak, hogy a pogányok megkapták a Szentlelket a nyelvek ajándékával együtt, *elálmétkodtak*, és ez hitelesítette számukra azt, hogy a pogányok valóban megtértek. Apostolok Cselekedetei 11:1-2 és 15-18-ban Péter ezt a tapasztalatot használta bizonyítékul önmaga védelmére, hogy miért is ment be egy pogány ember házába. Apostolok Cselekedetei 15:7-14-ben szintén a pogányok megtérésének és Lélek-kereszttségének tapasztalatát használták bizonyítékként a jeruzsálemi tanácsban arra, hogy a pogányok valóban megválthatóak voltak.

A hatodik kérdés ez: „Mi volt az eredmény?” Az eredmény kettős volt. Először is, megnyitotta a gyülekezet ajtaját a pogányok előtt, felkészítve őket Pál szolgálatára. Péternek kellett az ajtót megnyitnia, ám onnantól kezdve az ajtó nyitva állt a pogányok előtt. Attól kezdve mindig, amikor egy pogány ember megtér, belekereszteltetik a Messiás testébe. A második eredmény az volt, hogy érvényesnek ismerték el a pogány kereszténységet (Apostolok Cselekedetei 10:45-46, 11:18).

(4) Apostolok Cselekedetei 19

Az első kérdés ez: „Kik kapták meg?” A válasz: a diaszpórában élő zsidók, akik Keresztelő János tanítványai voltak (Apostolok Cselekedetei 19:1-3), s akik Efézusban éltek.

A második kérdés: „Kik voltak ők?” Válasz: Keresztelő János tanítványai voltak, akik még nem hallottak arról, hogy a Messiás már eljött és Jesua a neve. Ők zsidók voltak, akik Keresztelő János tanítványai lettek, János szolgálatának korai szakaszában keresztelte meg őket, aztán elhagyták országukat és visszatértek Efézusba. Miután elmentek Izraelből, János azonosította Jesuát, mint Messiást. Ám ezek a tanítványok soha nem hallottak Jesuáról, ezért nem is vetették bele személyes hitüket. A zsidó világon belül ők egy különálló zsidó csoport tagjai voltak. Egyrészt már nem tartoztak a farizeusi judaizmushoz, másrészt viszont nem voltak Jesuát követő zsidó hívők sem, csupán Keresztelő János tanítványai. Ugyanabban az állapotban voltak, mint Apollós, mielőtt Akvilla és Priscilla el nem magyarázták neki, hogy Jesua az a Messiás, akiről János beszélt (Apostolok Cselekedetei 18:24-28).

A harmadik kérdés: „Mik voltak a körülmények?” A válasz: a körülmény az volt, hogy amikor Pál találkozott ezekkel a zsidó férfakkal felismerte, hogy ők is valamiféle hívők, ám látszólag korlátozott tartalmú hitük volt. Bizonyos fokig hívők voltak, de nem gyakorolták hitüket Jesua

messiási mivoltában. Pál kérdése megmutatja, hogy ő azt várta, ezek az emberek is megkapták a Lelket, amikor hittek: *Megkaptátok-e a Lelket, amikor hittetek?* Pál azt várta, hogy ezek az emberek megkapták a Szentlelket akkor, amikor hittek a Messiásban. A gond az volt, hogy bár ők hittek János üzenetének az eljövendő Messiást illetően, Jesuában még nem hittek. S mivel még benne nem hittek, nem kapták meg a Lélek-kereszttség szolgálatát sem.

Negyedik kérdés: „Mi volt az eszköz?” A válasz: két eszköz volt. Először is újra meg kellett vízben keresztelkedniük, mert János kereszttsége nem azonos a hívők kereszttségével. Ez a tettük megmutatta, hogy valóban hittek abban, hogy Jesua a Messiás, akiről János is prófétált. Másodszor, Pál apostolnak rájuk kellett vetnie a kezét. Ez azért fontos, mert Pál, a többi apostollal ellentétben, soha nem volt János tanítványa. Tehát ennek a két eszköznek kellett megtörténnie: először is a vízkereszttségnek János kereszttsége helyett, és Pál apostol kézrátételének szemben egy olyan apostollal, mint például Péter, aki korábban Keresztelő János tanítványa volt.

Ötödik kérdés: „Mi volt a cél?” A cél a hitelesítés volt. Valós veszély volt az, hogy egy Keresztelő János szerinti gyülekezetet alapítanak. János tanítványainak ez a tapasztalata hitelesítette azt, hogy a megfelelő azonosulás most már a hívők vízkereszttsége volt, nem pedig János kereszttsége. Innentől kezdve a kereszttség megfelelő eljárása az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében történik. Hitelesítette azt a tényt, hogy egyedül a Jesuába vetett hit szükséges, nem pedig a Jézusba és Jánosba vetett hit, hiszen a Lelket Pál apostol kézrátételén keresztül kapták meg, akit soha nem keresztelt meg János. Ez tehát hitelesítette Pál üzenetét is.

A hatodik kérdés az: „Mi volt az eredmény?” Az eredmény az volt, hogy János tanítványai hívővé lettek Jesuában a Messiásban és nem alapítottak egy rivális gyülekezetet.

(5) Az Apostolok Cselekedetei könyvének átmenetei természete

Tanulmányoztuk az Apostolok Cselekedeteinek négy fejezetét, melyekben látszólag késlekedett a Szentlélek eljövetele, s megvizsgáltuk ezek okait. Apostolok Cselekedeteinek könyve átmeneti könyv, átmenet a törvény korszaka és a kegyelem korszaka között, s ezzel együtt egy korszakbeli változás a Szentlélek szolgálatában. Apostolok Cselekedetei könyve Péter és Pál apostoli tekintélyét is kiemeli.

Az események folyamányaként legalább három esetben azt is látjuk, hogy a nyelveken szólás ajándéka is megadatott Apostolok Cselekedetei 2-ben, 10-ben, 19-ben, s talán 8-ban is, bár itt nincs specifikusan megemlítve. Azt is látjuk, hogy a nyelveken szólás ajándéka késleltetett volt, különleges csoportoknak adatott meg, és nem általánosan, mindenkire kiterjedően. A nyelvek ajándéka Apostolok Cselekedetei könyvében sokkal inkább mintegy „ajtó nyitóként” adatott az összes jól körülhatárolt csoportnak: a zsidóknak, a samáriabelieknek, a pogányoknak és Keresztelő János tanítványainak.

Apostolok Cselekedeteiben nem látunk újabb példát arra, hogy ugyanazon csoport más tagjai is megkapták volna a nyelveken szólás ajándékát. Apostolok Cselekedetei 2. fejezetében például a nyelveken szólás a zsidóknak szólt, ám később nem látjuk, hogy további zsidók is megkapták volna ezt az ajándékot. Apostolok Cselekedetei 8-ban a samáriabeliek talán megkapták ezt az ajándékot, ám a későbbiekben nem látjuk, hogy ez ismétlődött volna. Apostolok Cselekedetei 10-ben a pogányok kapták meg a nyelveken szólás ajándékát, de később további pogányok nem kapták meg ezt az ajándékot. Apostolok Cselekedetei 19-ben Keresztelő János tanítványai megkapták ezt az ajándékot, de később János további tanítványai nem kapták meg.

A bibliai norma az, hogy mindenki megkapja a Léleket kereszttségét abban a pillanatban, hogy hisz. Az Apostolok Cselekedetei könyvében azért látunk késlekedést, mert minden egyes csoportot egyénileg kellett bevezetni a testbe. Amint ez megtörtént, az ajtó nyitva állt azelőtt a csoport előtt.

Ettől kezdve a norma az, hogy mindegyik csoport minden egyes tagjára ugyanez érvényes, egészen máig. Apostolok Cselekedetei 19. fejezetében valójában Pál már azt várta, hogy mindenki megkapta a Szentleket, aki hitt. Apostolok Cselekedetei könyvében a nyelvek ajándékának egyetlen kulcsfontosságú célja a hitelesítés volt.

(6) A történelmi beszámolókból levezetett doktrínák veszélye

Egy másik fontos, megjegyzendő dolog az, hogy történelmi beszámolókból nem szabad doktrínát kialakítani, azt csupán az Írásban szereplő egyértelmű, tényeken alapuló, közvetlen megállapításokból lehet. A történelmi beszámolókból teológiai doktrínát kialakítani azért veszélyes, mert az félremagyarázás, hogy ha valami egy adott időben egy bizonyos módon történt, annak mindig ugyanúgy kell történnie.

Tehát mivel bizonyos esetekben, amikor valakit megkeresztelt a Lélek, akkor nyelveken is szólt Apostolok Cselekedetei könyvében, néhányan azt tanítják, hogy csak azok vannak megkeresztelve a Lélek által, akik nyelveken szólnak. Azt tanítják, hogy kizárólag akkor tudható, hogy valaki meg van keresztelve a Lélek által, ha nyelveken is szól. Ők történelmi beszámolókból alakítanak ki doktrínát.

I. Korinthus 12 azonban megadja az egyértelmű, irányadó teológiai doktrínát. Pál világosan kijelenti, hogy nem mindenki szól nyelveken, de *mindenki* meg van keresztelve a Lélek által. Döntő számunkra megérteni, hogy nem szabad történelmi beszámolókból doktrínát származtatni. A történelmi beszámolók ugyan illusztrálhatják a doktrínát, doktrína kialakítására azonban nem szabad őket használni. A doktrínát az Írásban szereplő, világos, egyértelmű kijelentésekből kell származtatni.

A történelmi beszámolókból származtatott doktrína téveszméjét a következőkkel tudjuk szemléltetni: Mózes II. könyve tartalmazza a beszámolót arról, amikor Mózes kivezette Izrael gyermekeit Egyiptomból. Amikor a zsidók a Vörös-tengerhez értek az kettényílt, és száraz lábbal keltek át rajta. Ez a történelmi beszámoló.

Helyes lenne ez alapján azt a tant tanítani, hogy minden alkalommal, amikor egy zsidó ember a Vörös-tengerhez ér az mindig szétnyílik? Ez mindig így lesz? Nem, mivel ez egy egyszeri alkalom volt. A zsidók azóta már számtalanszor jártak a Vörös-tengernél, de az soha nem nyílt szét előttük. Ez egy történelmi esemény volt és nem lehet belőle tant kialakítani. Doktrína illusztrálására azonban használható. Például az bibliai tan, hogy Isten Izrael őrzője, aki megmenti és megszabadítja Izraelt. Az átkelés a Vörös-tengeren ezt a tant illusztrálja, s egyik példája annak, hogy Isten hogyan mentette és őrizte meg Izraelt. Az is bibliai doktrína, hogy Isten mindenható, nagyszerű dolgokra képes. A Vörös-tenger kettéválasztása az Isten mindenhatóságáról szóló tan illusztrációja. A lényeg az, hogy doktrínát csakis az Írás egyértelmű kijelentéseiből alkothatunk. A történelmi beszámolók csakis a tan illusztrálására használhatóak. Hihetetlenül veszélyes történelmi eseményekből doktrínát alkotni.

Ugyanez igaz az Apostolok Cselekedeteiben szereplő történelmi eseményekre. Mivel egyesek megpróbálták doktrínákat alkotni belőlük, gyakran olyan dolgokat tanítanak, amelyek ellentmondanak az Írás egyértelmű kijelentéseinek: ilyen például az a téves következtetés, hogy csak bizonyos hívők vannak a Lélek által megkeresztelve, vagy az, hogy a Lélek-keresztségnek mindig nyelveken szólás az eredménye. Ezen következtetések azonban homlokegyenest ellentmondanak az Írás doktrinális kijelentéseinek. I. Korinthus 12:13 például kijelenti, hogy a Lélek kivétel nélkül minden egyes hívőt megkeresztel. I. Korinthus 12:28-30 azt is kijelenti, hogy nem mindenki szól nyelveken. Egyértelműen téves tehát az Apostolok Cselekedetei könyvének történelmi eseményeiből levezett tanítás, miszerint a Lélek-keresztségnek mindig nyelveken szólás az eredménye, s hogy csak néhány hívőt keresztelt meg a Lélek.

Ismétlem, az Apostolok Cselekedetei történelmi könyv, mely a doktrína illusztrálására, nem pedig annak kialakítására használatos. Hiszen még az Apostolok Cselekedetei története során is a Szentlélek eljövetele nem volt következetes. Apostolok Cselekedetei 2-ben közvetlenül jött el. Apostolok Cselekedetei 8-ban Péter kézrátételén keresztül jött el. Apostolok Cselekedetei 10-ben közvetlenül jött el, mielőtt vízzel keresztek volna. Apostolok Cselekedetei 19-ben csak a vízkereszttség és Pál kézrátétele után jött el.

A tan illusztrációjaként vegyük például Máté 16:19-et, ahol Péternek adatnak *a mennyei királyság kulcsai*, s az ő felelőssége volt megnyitni az egyház kapuit az akkor élt emberiség három csoportja előtt: a zsidók, a samáriabeliek és a pogányok előtt. Apostolok Cselekedetei az illusztrációja a Máté 16:19-ben szereplő doktrinális kijelentésnek: Apostolok Cselekedetei 2-ben Péter megnyitja a kaput a zsidók előtt, Apostolok Cselekedetei 8-ban a samáriabeliek előtt és Apostolok Cselekedetei 10-ben a pogányok előtt. Péternek ezért kellett jelen lennie akkor, amikor mindhárom csoportot bevezették a Messiás testébe. Máté 16:19 doktrinális tanítását ez a három példa illusztrálja.

j. A Lélek-kereszttség összefoglalása

Az apostoli levelek tanítását összefoglalva a Lélek-kereszttség doktrínájáról azt mondhatjuk el, hogy a Lélek kivétel nélkül minden embert megkeresztel abban a pillanatban, hogy hisz. A Lélek-kereszttség eredménye nem valamely különleges ajándék, hanem tagság a Messiás testében, az egyházban. Mivel minden hívő tagja a Messiás testének, ezért minden hívőt megkeresztelt a Szentlélek. A gyülekezeti korban ez a norma.

4. Az elpecsételés szolgálata

A Szentlélek megváltással kapcsolatos negyedik szolgálata az elpecsételés szolgálata. A Szentlélek minden hívőt elpecsétel.

a. A Lélek elpecsételésével kapcsolatos írásrészek

A Lélek elpecsételésének szolgálatáról három írásrész tanít. Az első írásrész II. Korinthus 1:22: *A ki el is pecsételt minket, és a léleknek zálogát adta a mi szíveinkbe.*

Ebben a részben maga a Szentlélek a pecsét. Ez a pecsét a hívő végső megváltásának *záloga*, vagy előlege, amely a jövőben történik majd.

A második írásrész Efézus 1:13-14: *Akiben ti is, minekutána hallottátok az igazságnak beszédét, idvességetek evangéliomát, a melyben hittetek is, megpecsételtettek az ígéretnek ama Szent Lelkével, aki záloga a mi örökségünknek Isten tulajdon népének megváltására, az Ő dicsőségének magasztalására.*

Ebben a részben a Szentlélek az aktív végrehajtó és a pecsét is. A hívők megváltásuk pillanatában megpecsételtettek *az ígéret Szent Lelkével*, hiszen azt mondja, hogy *a melyben hittetek is, megpecsételtettek az ígéretnek ama Szent Lelkével*. A megváltáskor megtörténik a megpecsételés, amelynek a hit az alapja.

A harmadik rész Efézus 4:30: *És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, a ki által megpecsételtettek a teljes váltságnak napjára.*

Ebben a részben a Szentlélek a megpecsételés aktív végrehajtója. Ő garantálja a végső megváltást. Mivel a Lélek megpecsételte a hívőket, ezért nem szabad megszorítaniuk a Szentlelket.

b. A Lélek elpecsételő szolgálatának elágazásai

Ez a három rész öt dologra mutat rá a Szentlélek elpecsételésének szolgálatával kapcsolatban.

Először is, a Szentlélek az aktív végrehajtó és maga a pecsét is. Ő a végrehajtó, vagyis aki a pecsételést végzi. Ugyanakkor ő maga a pecsét is.

Másodszor, a pecsét lényege maga a Szentlélek, és Isten a külső személy, aki a pecsételést végzi. A lényeg az, hogy Isten az Atya a pecsételés fő okozója, a Szentlélek pedig a közbevetett okozója.

Harmadszor, a Lélek megpecsételése minden hívő között egyetemes és annak egyetlen feltétele a hit. Mivel nyilvánvalóan minden hívő hitt Jusuában a Messiásban, minden hívő el lett pecsételve a Szentlélekkel. A pecsételés az alapja annak, hogy ne szomorítsuk meg a Szentlelket, amire csakis a hívők képesek.

Negyedszer, a megpecsételés ideje a megváltás pillanata (Efézus 1:13). Az eredeti görögben szó szerint ez áll: „**Minekutána hittetek, megpecsételtetetek az ígélet Szentlelkével**”. A megpecsételés oka egyszerűen a hallás és a hit. Attól a pillanattól kezdve, hogy valaki hisz, meg van pecsételve a Szentlélekkel.

Ötödször, a Lélekkel való megpecsételés jelentősége az örök biztonság. A hívő a Messiás testébe kerül a Lélek-keresztségen keresztül. A Lélek megpecsételésével a hívő bepecsételődik, vagy bezáródik a testbe, ahonnan soha sem eshet ki. A megpecsételés központi lényege az örök biztonság.

c. A pecsét ószövetségi koncepciója

Ha megvizsgáljuk az ószövetségi hátteret, még többet megtudhatunk a pecsét koncepciójáról.

Először is, a pecsét elve az Ószövetségben a tekintély jele volt (I. Királyok 21:7-9, Eszter 3:9-12, 8:7-10). Mivel a hívők megpecsételtek, tekintéllyel bírnak a világgal és Sátánnal szemben.

Másodszor, az Ószövetségben a pecsét egy befejezett, lezárt ügylet jele volt (Jeremiás 32:10-15). A hívő számára a megváltás befejezett munka. Mivel hitt, a megváltás minden előnye vonatkozik a hívőre, így a Szentlélek pecsétje egy befejezett ügyletet jelöl.

Harmadszor, a pecsét a biztonság jele (Dániel 6:17). Az Újszövetségben ez a Lélek elpecsételő szolgálatának lényege: a hívő örök biztonságának jele.

d. A Lélek elpecsételő szolgálatának jelentősége

A Lélek hívőket elpecsételő szolgálatának jelentősége öt területet érint.

Először is azt a bizonyosságot jelzi, hogy a hívőt Isten birtokolja. Isten birtokolja a hívőt, és a pecsét annak a jele, hogy Isten a hívő tulajdonosa, birtokosa.

Másodszor, a megváltás ígéletének bizonyosságát jelzi. Egyedül Isten képes feltörni ezt a pecsétet, ő viszont azt ígérte, hogy ezt nem teszi meg, ezért a hívő megváltása biztonságban van.

Harmadszor, jelzi Isten céljának a bizonyosságát, hogy megőrzi a hívőt a szabadítás napjáig. Az eljövendő szabadulás a hívő testének szabadulása a feltámadásban. A pecsét garantálja, hogy amennyiben a hívő meghal, a szabadítás napján feltámad.

Negyedszer, jelzi azt, hogy a hívő rendelkezik a Messiás tekintélyével és gyakorolhatja is azt. A hívőnek tekintélye van a saját bűnös természetére, a Sátán és a világ fölött.

Ötödször, a pecsét jelzi azt, hogy a hívő megváltásának lebonyolítása befejeződött, bár azt teljes

mértékben csak a jövőben élvezheti.

5. A kenet szolgálata

A Szentlélek ötödik és egyben utolsó szolgálata a megváltással kapcsolatban a kenet szolgálata. Három írásrész szól a Lélek kenetének szolgálatáról.

a. A Lélek kenetének szolgálatáról szóló írásrészek

Az első rész II. Korinthus 1:21-22 *Aki pedig minket ti veletek egybe Krisztusban megerősít és megken minket, az Isten az; Aki el is pecsételt minket, és a léleknek zálogát adta a mi szíveinkbe.*

Ebben a részben a Lélek nem csupán megpecsételi a hívőt, hanem meg is keni. A megkenés aktív végrehajtója Isten, az eszköze pedig a Szentlélek. A megpecsételéshöz hasonlóan a kenet is a hívő *Krisztusban* lévő állapotához kapcsolódik. Isten felkeni a hívőt a Szentlélek eszközével.

A második rész I. János 2:20: *És néktek kenetetek van a Szenttől, és mindent tudtok.*

Ebben a részben a kenet aktív végrehajtója *a Szent*. Az eredmény: *mindent tudtok*. Ebben az összefüggésben a *mindent* a megváltással kapcsolatos dolgokra utal.

A harmadik rész I. János 2:27: *És az a kenet, a melyet ti kaptatok tőle, bennetek marad, és így nincs szükségetek arra, hogy valaki tanítson titeket; hanem a mint az a kenet megtanít titeket mindenre, úgy igaz is az és nem hazugság, és a miként megtanított titeket, úgy maradjatok ő benne.*

Ebben a részben a kenet attól ered, aki hívőben lakozik vagyis az Úrtól. Ennek eredményeként a hívőnek nincs szüksége senkire, hogy tanítsa őt. Ebben az összefüggésben az író az evangélium igazságával kapcsolatban mondja ezt. Az evangélium igazságára senkinek sem kell tanítania a hívőt. A hívő már elfogadta az evangélium igaz voltát és újjáteremtette a Szentlélek. S most a *kenettel*, amit a hívő a Lélektől kapott, ez örökre meg lett erősítve. A kenet *mindennel kapcsolatban* megtanítja a hívőt az igazságra.

Ezt a részt néha arra a tanításra használják fel, hogy a hívőnek nincs szüksége emberi tanítókra, mert a Szentlélek a hívő egyetlen tanítója. Az ilyen állítások azonban ellentmondanak az Írás más részeinek. A Szentlélek egyik ajándéka például a tanítás ajándéka. Isten lelki ajándékkal rendelkező tanítókat adott a gyülekezetnek azért, hogy a szentek tanulhassanak. E rész szövegösszefüggéséből az derül ki, hogy a hívőt az evangélium igazságára nem kell tanítani, hiszen ezek az igazságok a hívő hite miatt már meg lettek erősítve.

b. A Lélek kenetének jellemzői

Ebből a három részből három dolgot tudhatunk meg a Lélek kenetének szolgálatáról. Először is, Isten az, aki felken. Másodsor, a kenet nem ismétlődik, a hívő egyszer s mindenkorra megkapja a kenetet abban a pillanatban, amikor hisz. Harmadszor pedig, ha már megkaptuk a kenetet, a Lélek kenete folyamatosan megmarad.

c. A Lélek kenetének jelentősége

A kenet jelentőségének három jellemzője van. Először is, ez az alapja az evangélium igazságáról való szilárd meggyőződésnek. Másodsor, ez az alapja a további lelki igazságok tanulásának. Harmadszor, ez az alap a szolgálatra.

Az Írás során az embereket gyakran felkenték egy meghatározott szolgálatra. Az embereknek gyakran van különleges szolgálata, amit elvégeznek az Úrnak, s ez a különleges szolgálat annak a hívőnek adott lelki ajándékoknak a függvénye.

6. Összefoglalás

Ez a Szentlélek megváltással kapcsolatos öt szolgálata. Az első az újjáteremtés, mely által az ember újjászületik és a Messiás belép az életébe. A második a bennlakozás, amely által a Lélek lakozást vesz a hívőben. A harmadik a keresztség, amely által a hívő belehelyeztetik a Messiás testébe. A negyedik a megpecsételés, mely a hívőt a Messiás testébe zárja, hogy soha ne kerülhessen ki onnan. Az ötödik a kenet, mely által a hívőben megerősítést nyer az evangélium igazsága, s nyitva áll arra, hogy még több lelki igazságot tanuljon. Ez az öt dolog abban a pillanatban történik, amikor valaki hisz, azonnali dolgok, s mind egyszerre történnek meg.

B. A Szentlélek szolgálata a lelki növekedéssel kapcsolatban

A Szentlélek szolgálatainak második főbb kategóriája a lelki növekedéssel kapcsolatos. A lelki növekedéssel kapcsolatban a Szentléleknek hét szolgálata van.

1. A Lélekkel betöltés szolgálata

A Szentlélek elsődleges, s messze a legfontosabb szolgálata a lelki növekedéssel kapcsolatban a Lélekkel való betöltés szolgálata, hogy be legyünk töltve a Lélekkel.

a. A görög szavak

Három különböző görög szót használnak, melyeket mind „betöltekezésnek”, vagy „betöltésnek” fordítanak.

Az első alak egy ige, mely nyolcszor fordul elő. Ezt a szót kizárólag Lukács használja, mind az evangéliumában, mind pedig Apostolok Cselekedetei könyvében. Lukács evangéliumában Keresztelő Jánosra (Lukács 1:15), Erzsébetre (Lukács 1:41) és Zakariásra (Lukács 1:67) használja ezt a szót. Apostolok Cselekedeteiben a tizenkét tanítványra használja, amikor a felső szobában voltak (Apostolok Cselekedetei 2:4), valamint Péterre (4:8), az apostolokra (4:31) és Pálra (9:17, 13:9).

A második alak egy melléknév, amit szintén csak Lukács használ az evangéliumában és Apostolok Cselekedeteiben. Lukács 4:1-ben a Messiás betöltekezéséről beszél. Apostolok Cselekedeteiben a hét diakónusról, akik be vannak töltve (6:3), Istvánról (7:55) és Barnabásról (11:24).

A harmadik görög alak is egy ige, amelyet kétszer használnak. Először Lukács használja Apostolok Cselekedetei 13:52-ben a tanítványokkal kapcsolatban. Másodszer Pál használja Efézus 5:18-ban, ahol az a parancsolat, hogy teljesejdenek be Szentlélekkel.

Ezek azok az írásrészek, ahol szó esik a Lélekkel való betöltekezésről. Egyetlen eset kivételével mindig Lukács használja ezt a kifejezést, vagy az evangéliumában vagy Apostolok Cselekedeteiben. Az egyetlen kivétel Efézus 5:18, ahol Pál használja a kifejezést. Lukács Pál közeli társa volt és nagyon sokat utaztak együtt. Ezekből az írásokból, Lukács evangéliumából, Apostolok Cselekedetei könyvéből és az Efézusbeliekhez írt levélből ered a Lélek betöltésével kapcsolatos bibliai tanítás.

b. A Lélek betöltés jelentése

Betöltekezve lenni azt jelenti: „irányítás alatt lenni”. Efézus 5:18 például így szól: *És meg ne részegedjétek bortól, miben kicsapongás van: hanem teljesejdenek be Szent Lélekkel.*

Ha valaki borral teljesejdenek be, „annak az uralma alatt áll”, ha valaki *Lélekkel teljesejdenek be*, akkor „a Lélek uralma alatt áll”. Ez azt jelenti, hogy a Lélek uralja vagy irányítja azt a területet a hívő életében, amit betöltött. A Szentlélek betöltése akkor történik meg, amikor a hívő aláveti magát a benne lakozó Léleknek. A Lélek benne lakozik a hívőben attól a pillanattól kezdve, hogy az hisz, mivel ez a Szentlélek megváltással kapcsolatos szolgálata. Ám amikor a hívő életének bármely

részét aláveti a benne lakozó Lélek irányításának, akkor életének azon a területén be van töltkezve a Lélekkel, s életének azt a területét mostantól a Lélek irányítja.

c. A Lélek betöltésének természete

Három dolgot figyelhetünk meg a Lélek betöltésével kapcsolatban és mindhárom Efézus 5:18-on alapul.

(1) A Lélek betöltése parancsolat

Először is, ez egy parancsolat. A hívő soha nem kapta azt a parancsot, hogy a Lélek által szülessen újjá, lakozzon benne, legyen megkeresztelve, legyen elpecsételve és felkenve. Ezek a dolgok automatikusan megtörténnek akkor, amikor az ember hisz. Azt viszont parancsba kapta, hogy töltkezzen be Szentlélekkel.

(2) A Lélek betöltése ismétlődő

A második dolog a Lélek betöltésével kapcsolatban az, hogy ez a szolgálat ismétlődő. A Szentlélek megváltással kapcsolatos szolgálatai nem megismételhetők: egyszer s mindenkorra szóló tettek, melyek a hit pillanatában történnek. Ám a Lélek lelki növekedéssel kapcsolatos szolgálatai ismétlődők, s így van ez a betöltéssel is. Efézus 5:18 a jelen időt használja, melynek jelentése „folyamatosan legyetek betöltve a Lélekkel”. A görög jelen idő folyamatos, ismétlődő cselekvést jelent.

Mivel a Lélek betöltése ismétlődik, ez nem feltétlenül azt jelenti, hogy a hívő elveszítette a korábbi betöltést, bár jelentheti ezt is. Azt is jelentheti, hogy a hívő életének egy újabb területe került a Lélek irányítása alá. Az apostolok például három különböző alkalommal lettek betöltve a Lélekkel (Apostolok Cselekedetei 2:4, 4:8, 4:31). István legalább kétszer lett betöltve (6:3, 6, 7:55). Pál legalább két különböző alkalommal lett betöltve (9:17, 13:52). Barnabás Apostolok Cselekedetei 11:24-ben lett betöltve. Ezekben az esetekben ez soha nem jelentette azt, hogy elveszítették a korábbi betöltekezést. Minden esetben egy új területnek kellett a Lélek irányítása alá kerülnie, így mindezekben a területeken be lettek töltve a Lélekkel.

(3) A Lélek betöltése szenvedő alakban van

A harmadik dolog a Lélek betöltésének természetével kapcsolatban az Efézus 5:18-ban szereplő szenvedő alakra alapul, ami azt jelenti, hogy a betöltést valaki más végzi. A hívőnek csupán csak alá kell vetnie magát ahhoz, hogy a betöltekezés megtörténhessen, s a betöltést a Szentlélek végzi.

d. A Lélek betöltésének feltételei

A hívőnek négy feltételnek kell megfelelnie ahhoz, hogy betöltse a Lélek.

(1) Odaszánt élet

A Lélek betöltésének első feltétele az odaszánt élet (Róma 12:1-2). Mivel a Lélekkel betöltött életet a Lélek irányítja, a hívőnek nyilvánvalóan oda kell szánnia az életét arra, hogy Isten használja. Ha a hívő nem szánta oda a testét *élő áldozatul*, nincs igazán betöltve a Lélekkel, s akkor a hívő irányít, nem a Lélek.

Róma 12:1 arra bátorítja a hívőket, hogy az odaszánás kezdeti lépéseként *szánják oda testeiket élő áldozatul*. A *szánjátok oda* szó aoriszt időben szerepel, ami azt hangsúlyozza, hogy a testet egyszeri odaszánással kell felajánlani. Róma 12:2 azt tanítja, hogy a hívőnek ezután egy folytonosan elválasztott életet kell élnie, megengedve önmagának, hogy folyamatosan *elváltozzon* (görög jelen idő), s ne szabja magát ehhez a világhoz. A Róma 12:1-ben szereplő odaszánás olyan tett, melyet az ember a megtérése után tesz. Ha valaki elfogadja Jézust, mint megváltóját és Messiását, ám még nem hozta meg azt az egyszer s mindenkorra szóló döntést, hogy odaszánja testét *élő áldozatul* Isten használatára, akkor még nincs betöltekezve a Lélekkel, mert a teste még nem áll a Lélek irányítása

alatt. A hívőnek meg kell tennie az odaszánás kezdeti tettet (Róm 12:1), s attól kezdve hagynia kell, hogy Isten folyamatosan munkálkodjon az életében (Róm 12:2).

(2) Győztes élet

A Lélek betöltésének második feltétele az, hogy a hívő győztes életet éljen. Efézus 4:30 így szól: *És meg ne szomorítsátok az Istennek ama Szent Lelkét, a ki által megpecsételtetek a teljes váltságnak napjára.*

A Szentlélek megszorítása olyan bűn, melyet csak hívők képesek elkövetni. Amikor egy hívő vétkezik a testében, a benne lakozó Lélek ellen vétkezik, aki elpecsételte őt a *teljes váltság napjára*, így a Lélek megszorodik. Ha a hívő megszorítja a Lelket, akkor nincs betöltekezve a Lélekkel. Legyőzött életet élni azt jelenti, hogy megszorítjuk a Lelket. A győztes életben viszont a hívő nem szomorítja meg a Lelket. Ebben az állapotban a hívő be van töltekezve a Lélekkel.

(3) Függő élet

A betöltekezett élet harmadik feltétele a függő élet. Galátzia 5:16 szerint: *Mondom pedig, Lélek szerint járjatok, és a testnek kívánságát véghez ne vigyétek.*

Ebben a részben a *Lélek* minden valószínűség szerint sokkal inkább az újjászületett emberi lelket jelenti, mint a Szentlelket, és azt hangsúlyozza, hogy a hívőnek az új természetétől függő életet kell élnie. A hívő ez az új természete áll a Lélek irányítása alatt. A hívőnek függő életet kell élnie.

(4) Engedelmes élet

A Lélekkel betöltött élet negyedik feltétele az engedelmes élet. Nyilvánvaló, hogy ha a hívő nem engedelmeskedik a messiási törvény parancsolatainak, akkor nincs betöltekezve a Lélekkel. Jesua ezt mondta: *Ha szerettek engem, megőrzitek a parancsolataimat.* A hívő az Isten iránti szeretetét az engedelmességével mutatja meg. Ha a hívő engedelmeskedik a messiási törvény parancsolatainak, Lélekkel betöltött életet él.

e. A Lélek betöltésének eredményei

A Lélekkel betöltött életnek tíz eredménye van. Az első eredmény az, hogy a hívő egyre inkább olyanná válik, mint a Messiás (Galátzia 5:22-23). Ha a hívő hagyja, hogy a Lélek irányítása alatt álljon, és be van töltekezve a Lélekkel, egyre inkább átváltozik a Fiú képére.

A második eredmény az imádat és a dicséret. Ezt Efézus 5:19-20 említi, mely a 18. versben szereplő parancsolatot követi, hogy teljesedjenek be a Szentlélekkel. Filippi 3:3 ugyanerről beszél.

A harmadik eredmény az alávetettség. Ezt Efézus 5:21-ben látjuk, szintén Efézus 5:18 összefüggésében, ahol a hívő azt a parancsot kapja, hogy *töltekezzen be a Szentlélekkel*. Az engedelmes hozzáállás egymásnak és a tekintélynek – otthon, a gyülekezetben, vagy a kormánynak - annak az eredménye, hogy a hívő be van töltve a Lélekkel.

A negyedik eredmény a szolgálat (János 7:37-39, II. Korinthus 3:6). A Lélekkel betöltekezett hívő élete az Úrnak való szolgálat. Ez is a Lélekkel betöltekezett élet természetes velejárója, hiszen ha a hívő a Lélek irányítása alatt áll, akkor Istent akarja szolgálni.

Az ötödik eredmény a felszabadulás (Róma 8:2). A Lélekkel betöltött élet során a hívő megszabadul *a bűn és halál törvényétől*, s helyette az élet megújultságában él.

A hatodik eredmény a lelki erő (Efézus 3:16). A Lélekkel betöltekezett élet eredménye az, hogy a hívő lelki élete megerősödik.

A hetedik eredmény az isteni felhatalmazás és képesítés (Apostolok Cselekedetei 1:8, Róma 15:13, 19, I. Thesszalónika 1:5). Ha a hívő be van töltve a Lélekkel, akkor a Lélek hatalmat is ad neki.

A nyolcadik eredmény a bizonyágtétel (Apostolok Cselekedetei 4:8-12, 11:23.24). A Lélekkel betöltött hívő bizonyágot akar tenni a hitéről. Nem minden hívőből válik nagy evangélista. De ha egyszerűen Lélekkel betöltött életet él, s hagyja, hogy a Lélek irányítsa, a hívő természetes módon kezd bizonyágot tenni másoknak Jézus a Messiás állításairól.

A kilencedik eredmény a közösség Istennel és a többi hívővel (Filippi 2:1-4). Amikor a hívő nincs betöltve a Lélekkel, nem élvezi a közösséget a többi szenttel. Amikor viszont be van töltve a Lélekkel, keresi ezt a közösséget, szomjazik rá. A közösség utáni vágy a Lélekkel való betöltés eredménye.

A tizedik eredmény a fokozatos megszentelődés. A hívő egyre inkább megszentelődik, Istennek elválasztott, különleges edény lesz, egyre inkább olyanná válik, mint a Messiás és egyre szentebb lesz az életében.

f. A Lélekkel betöltés összefoglalása

Amint valaki hisz, megtörténik egy kezdeti betöltés. A Lélek átveszi az irányítást a hívő életének azon területe felett, mely a hitére és a megváltására vonatkozik. Amint a hívő növekszik a lelki életben, Isten megmutatja neki életének egyéb olyan területeit, amelyeket a Léleknek be kell töltenie, amelyeken át kell vennie az irányítást. Minden alkalommal, amikor a hívő átengedi életének egy újabb területét a Lélek irányításának, újra betöltöztetik. Ezért van az, hogy lelki növekedése során a hívő többször betöltöztethet és be is kell töltenie.

2. A tanítás szolgálata

A Szentlélek második szolgálata a lelki növekedésében a hívők tanítása lelki igazságokra.

a. A fő írásrész: János 16:12-15

Még sok mondani valóm van hozzátok, de most el nem hordozhatjátok. De mikor eljő amaz, az igazságnak Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra. Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek. Az engem dicsőít majd, mert az enyémből vesz, és megjelenti néktek. Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém: azért mondom, hogy az enyémből vesz, és megjelenti néktek.

Ez a rész arról a tényről tanít, hogy a hívő lelki növekedésének részeként a Szentlélek rendelkezik a tanítás szolgálatával. A Lélek a hívőnek két témát tanít: először is általános bibliai igazságot, másodsor pedig pontos prófeciát. Minél inkább megérti a hívő az általános bibliai igazságot, annál inkább megérti a pontos prófeciát is. A Szentlélek tanítói szolgálatának eredménye a hívő életében az, hogy a Messiás dicsőül meg. Minél többet tanul a hívő a lelki igazságokról, minél inkább a tanultaknak megfelelően cselekszik, minél nagyobb összhangban van az élete a tanultakkal, annál inkább megdicsőül Jézus a Messiás.

b. A módszerek

A Szentlélek három módszert használ a hívők tanítására. Az első módszer a Lélek megvilágosításának szolgálata (I. Korinthus 2:9-16). A Szentlélek világítja meg a hívő értelmét, hogy segítsen neki megérteni a lelki igazságot.

A második módszer az, hogy a Lélek olyan embereket használ, akik rendelkeznek a tanítás ajándékával (I. Korinthus 12:29, Efézus 4:11). A Szentlélek egyik ajándéka a tanítás ajándéka. Ezt az ajándékot csak bizonyos embereknek adja meg, és ők felelősek azért, hogy Isten Igéjének tanítását kommunikálják a többi hívőnek.

A harmadik módszer a Szentlélek kenetének szolgálatán alapul, amelyet már korábban is megvitattunk (I. János 2:27). A Szentlélek megerősíti mindazokat a dolgokat, amelyeket a hívő a megvilágosításon, és a tanítás ajándékával rendelkező emberek szolgálatán keresztül elfogadott. Ez a megerősítés nem valamiféle érzelmen keresztül történik, hanem Isten írott Igéjén keresztül, hiszen mindaz, amit tanítottak, összhangban van az Írásokkal.

3. A vezetés, vagy útmutatás szolgálata

A Szentlélek harmadik szolgálata a lelki növekedéssel kapcsolatban a vezetés, vagy útmutatás szolgálata. Erről a vezetői, útmutató szolgálatról két írásrész szól.

Az első írásrész, amelyben a Lélek vezetése a „fiúság” bizonyítéka, Róma 8:14: *Mert a kiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.*

Minden hívőt *Isten Lelke vezet*, mivel minden hívő *Isten gyermeke*. Minél érettebbé válik a hívő a fiúságában, életében annál nyilvánvalóbbá válik a Lélek vezetése és útmutatása.

A második írásrész Galátzia 5:18: *Ha azonban a Lélektől vezéreltetek, nem vagytok a törvény alatt.*

A Lélek vezérlése (útmutatása) azt jelenti, hogy a hívő többé nem áll a mózesi törvény alatt. A hívő nem Mózes törvényéhez fordul útmutatásért, hanem a Szentlélekhez. A Lélek Isten írott Igéjével összhangban vezeti a hívőt.

Apostolok Cselekedetei könyvében számos példa van arra, amely illusztrálja azt, hogyan vezeti, irányítja a Szentlélek a szenteket. Néhány példa erre: Fülöp (Ap.Csel. 8:29), Péter (Ap.Csel. 10:19-20, 11:12), Barnabás és Saul (Ap.Csel. 13:2, 4), Pál (Ap.Csel. 16:6-7, 20:22-23) és az efézusi vének (Ap.Csel. 20:28).

4. A bizonyosság szolgálata

A Szentlélek lelki növekedéssel kapcsolatos negyedik szolgálata a bizonyosság szolgálata. A bizonyosság szolgálata miatt a hívő tudja, hogy valóban meg van váltva és Isten gyermeke. Erről a szolgálatról három írásrész szól.

Az első rész Róma 8:16: *Ez a Lélek bizonyoságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk.*

E szerint a vers szerint a bizonyosság eszköze az, hogy a Szentlélek bizonyoságot tesz a hívő újonnan született emberi lelkének, az újjáteremtett lelkének, hogy ő valóban Isten gyermeke.

A második rész I. János 3:24: *És a ki az ő parancsolatait megtartja, az Ő benne marad és Ő is abban; és abból ismerjük meg, hogy bennünk marad, abból a Lélekből, a melyet nekünk adott.*

E szerint a vers szerint a hívő tudja a neki adott Lélek miatt azt, hogy most már Isten lakozik benne. A benne lakozó Szentlelken keresztül, amit a hívő abban a pillanatban megkap, hogy hisz, a Szentlélek bizonyoságot tesz arról, hogy valóságosan Isten az, aki a hívőben lakozik.

A harmadik rész I. János 4:13: *Erről ismerjük meg, hogy benne maradunk és ő mibennünk; mert a maga Lelkéből adott minékünk.*

Ebben a versben a hívő tudja, hogy Isten benne marad, ő pedig Istenben, mert Isten az ő lelkét adta a hívőnek.

5. Az imádkozás és közbenjárás szolgálata

A Szentlélek ötödik szolgálata a lelki növekedéssel kapcsolatban az imádkozás és a közbenjárás. Erről a szolgálatról három főbb írásrész szól.

Az első Róma 8:26-27: *Hasonlatosképpen pedig a Lélek is segítségére van a mi erőtlenségünknek. Mert azt, amit kérnünk kell, amint kellene, nem tudjuk; de maga a Lélek esedezik mi értünk kimondhatatlan fohászokkoddal. Aki pedig a szíveket vizsgálja, tudja, mi a Lélek gondolata, mert Isten szerint esedezik a szentekért.*

E szerint a rész szerint a Szentlélek imádkozik a hívőért. A Szentléleknek azért kell imádkoznia a hívőért, mert a hívő gyenge saját imaéletében. Mivel a hívő korlátozott, véges lény, nem mindig tudja, hogy mik is a valós szükségéi. A hívő afelől imádkozik, amiről azt gondolja, hogy szüksége van rá, de nem mindig tudja pontosan, hogy mik az igazi szükségéi, ám a Szentlélek mindig tudja. A hívő imaéletbeli gyengesége miatt – különös tekintettel arra vonatkozólag, hogy miért kell imádkoznia – a Szentlélek imádkozik a hívőért.

A Szentlélek által használt módszert a „*segítségére*” szóban találhatjuk. A görögben szó szerint ezt jelenti: „a Szentlélek kézbe veszi a munkát a hívővel együttműködésben”. A Szentlélek valójában „odanyújtja kezét” a hívőnek (kisegíti) az imaéletében.

A Szentlélek ráadásul *kimondhatatlan fohászokkoddal* imádkozik. Erről a versről néha tévesen azt tanítják, hogy ezek a *fohászokkoddal* a nyelveken szólást jelentik. Ám a vers egyértelműen kijelenti, hogy ezek *kimondhatatlan fohászokkoddal* (és pont!). Nem azt mondja a vers, hogy „kimondhatatlan fohászokkoddal, hacsak nem nyelveken szólnak”, hanem azt, hogy *kimondhatatlan fohászokkoddal* (és pont!). A Szentlélek ezen szolgálata nemcsak azok számára szól, akik nyelveken szólnak, hanem minden hívőnek. Pál, Róma 8:26-27 szövegösszefüggésében olyan dolgokról beszél, amelyek minden hívőre igazak.

A másik rész Efézus 6:18-ban található: *Minden imádsággal és könyörgéssel imádkozván minden időben a Lélek által, és ugyanezen dologban vigyázzván minden állhatatossággal és könyörgéssel minden szentekért.*

Ez a vers arról szól, hogy két dologért imádkozunk a Szentlélekben: először is, a szentek *állhatatosságáért*, másodsor pedig *könyörgésekért minden szentekért*.

A harmadik rész Júdás 20: *Ti pedig szeretteim, épülvén a ti szentséges hitetekben, imádkozván Szent Lélek által.*

Ez a vers *a Szentlélekben való buzgó imáról* beszél, *felépitvén* a hívőket a hitben.

6. A Lélek bizonyosságának szolgálata

A Szentlélek hatodik szolgálata a lelki növekedéssel kapcsolatban a Lélek bizonyossága. Számos írásrész számol be a Lélek bizonyosságáról és amiről bizonyosságot tesz.

Az első írásrész Róma 8:16, mely azt tanítja, hogy a Szentlélek aktivitásának eredményeként a hívő tudatában van megváltásának Jézusban a Messiásban. A hívőt a Lélek bizonyossága biztosítja a megváltásáról. A Lélek ébreszti tudatára a hívőt arra, hogy ő hívő.

A második rész I. Korinthus 2:9-16, ahol a Lélek bizonyosságot tesz arról, hogy a hívő rendelkezik *Krisztus értelmével*. Mivel a hívőnek megvan *Krisztus értelme*, képes megérteni azt, amit *Krisztus értelme* hozott létre, vagyis az Írást.

Harmadszor, I. Korinthus 12:3 szerint a Lélek bizonyosága megerősíti Jesua a Messiás uralmát, mivel *senki sem mondhatja Úrnak Jézust, hanem csak a Szent Lélek által*.

A negyedik rész II. Korinthus 1:22, ahol a Lélek bizonyosága tanúságot tesz arról, hogy a hívő rendelkezik a végső szabadítás pecsétjével. Ahogy a hívő nem fizikai része (immateriális, lelki) megváltott, úgy egy nap a hívő teste is meg lesz váltva. A hívő az elragadtatáskor vagy elváltozik, vagy feltámad.

Az ötödik rész II. Korinthus 3:18, amely arról szól, hogy elhívottak vagyunk a szolgálatra. Néhány ember azért érzi úgy, hogy elhívott a szolgálatra, mert erről bizonyoságot tesz a Szentlélek.

A hatodik, Galátzia 4:6 kijelenti, hogy a hívőben lévő Lélek ébreszti tudatára a hívőt az Istennel való kapcsolatára. A hívő a Lélek bizonyosága miatt tudja, hogy jó vagy rossz-e a kapcsolata Istennel.

A hetedik írásrész Efézus 1:17-21, mely azt tanítja, hogy Szentlélek megvilágosítja a hívőt, hogy megértse Isten programját. A hívő azért képes, megérteni Isten programját, azt, hogy miért tesz Isten néha egyféleképpen, máskor pedig másféleképpen dolgokat, mert a Szentlélek bizonyoságot tesz neki.

A nyolcadik írásrész Efézus 3:16-19, *ami Krisztus szeretetének* ismeretéről tanít. A Lélek belső bizonyosága miatt a hívő tudja, hogy övé a Messiás szeretete.

A kilencedik rész I. János 2:20-27, ahol a Szentlélek azoknak a tanításoknak az igazságáról tesz bizonyoságot, amelyeket a hívő megkapott. A hívő azért fogadja el könnyen a frissen megkapott igazságot, mert a Szentlélek belül bizonyoságot tesz arról.

A tizedik írásrész I. János 3:24, amelyben a Szentlélek bizonyoságot tesz a hívőnek arról, hogy Isten benne lakozik.

A tizenegyedik rész I. János 5:7-12, mely arról szól, hogy a Szentlélek bizonyoságot tesz a hívőnek arról, hogy örök élete van a Fiúban.

Rá kell mutatnunk arra, hogy a Szentlélek ezen bizonyosságait az érzelmek nem erősítik meg. Az érzések nagyon csalfák lehetnek. A hívő nagyon jól érezheti magát olyan dolgok felől, amelyek nagyon is helytelenek. Szerencsére maga a Biblia is elmagyarázza, hogyan kerül megerősítésre a Lélek bizonyosága. A Lélek bizonyosága és az igazságról való meggyőződés Isten Igéjén keresztül történik. Efézus 6:17 azt tanítja, hogy a *Lélek kardja Isten Igéje*. A bizonyoságot megerősíti, mert a bizonyosság maga összhangban áll Isten írott Igéjével. Jelenések 2, 3 jó példa erre. Mind a hét, gyülekezetnek írt levél tartalmazza ezt a kijelentést: *mit mond a Lélek a gyülekezetnek*, mely utalás az előzőekben leírtakra.

A Lélek bizonyosága tehát nem az érzések eszközén keresztül jön, hanem Isten Igéjének eszközén keresztül. A Lélek a hívőben lakozik, és megvilágítja az értelmét, hogy megértse az Írásokat. A hívő elméjének megvilágosítása az az eszköz, amit a Lélek használ arra, hogy bizonyoságot tegyen a hívőnek annak igaz vagy hamis voltáról, amit éppen hallott.

7. A Szentlélek közösségének szolgálata

A Szentlélek hetedik szolgálata a lelki növekedés tekintetében a Szentlélek közössége. Két írásrész szól a Szentlélek közösségéről. Az első II. Korinthus 13:13, melyben a *Szent Léleknek közösségéről* ír. A másik Filippi 2:1, melyben ezt olvassuk: *a Lélekben való közösség*. Az itt használt görög szó a koinonia, melynek jelentése „közösség”. Ez a Szentléleknek a különleges szolgálata, amely

lehetővé teszi a hívők közötti közösséget.

A Lélek közösségének két jellemző van: a függőleges és a vízszintes jellemző. A függőleges jellemző a hívő közössége Istennel, az Atyával, a Szentlelken keresztül. A vízszintes jellemző a hívő közössége más hívőkkel a Szentlelken keresztül. A Szentléleknek és a Szentlélekben való közösségnek két iránya van.

A függőleges kapcsolatban Istennel való személyes járás elengedhetetlen ahhoz, hogy igaz közösségünk legyen Istennel. A Szentlélek közösségének és betöltésének szolgálata itt egyesül.

A vízszintes kapcsolatban három dolog szükséges ahhoz, hogy közösségünk legyen a többi hívővel. Először is, szükségesek ehhez a gyülekezeti találkozók. Ahhoz, hogy az igaz koinonia, a Szentlélek igaz közössége megtörténhessen, a gyülekezetnek találkoznia kell. A Biblia ezért bátorítja a hívőket arra, hogy gyűljenek össze egy helyi gyülekezetben, vének és diakónusok tekintélye alatt. Másodsor, a találkozóknak olyan felépítésűnek kell lennie, amely bátorítja a kommunikációt. Nem lehet olyan laza szerkezetű, hogy anarchia uralkodjon, és nem lehet olyan szigorúan szabályozott sem, ami ellehetetleníti a Léleknek azt, hogy szabadon munkálkodjon a gyülekezet más szentjeiben is. Az igazi közösségnek feltétele a Szentlélek szabadsága, s olyan szerkezeti formát kíván meg, amelyet a vének irányítanak, ám ugyanakkor kötetlen is. Egyensúlyra van szükség. Az ilyen szerkezeti felépítésben megtörténhet az igaz közösség, vízszintes alapon.

V. A SZENTLÉLEK JÖVŐBELI SZOLGÁLATAI

A Szentlélek szolgálatainak ezen a területén három dolgot vitatunk meg: a nagy nyomorúságot, Izrael nemzeti újjászületését és a millenniumot.

A. A nagy nyomorúság

A nagy nyomorúság idején a Szentlélek három főbb szolgálatot végez majd.

1. Az újjászületés szolgálata

Először is, a Szentlélek az újjáteremtés szolgálatát végzi majd. Jelenések 7:1-17 rámutat arra, hogy a nyomorúság ideje alatt sokan megtérnek. A megváltás a Szentlélek munkája és az újjáteremtés eredménye. Az a tény hogy a nyomorúság idején emberek térnek majd meg – mind zsidók, mind pogányok -, azt mutatja, hogy a Szentlélek akkor is újjáteremt embereket.

2. Az elpecsételés szolgálata

Másodsor, a Szentlélek a nyomorúság alatt is pecsétel el embereket (Jelenések 7:3-4, 9:4). A pecsét mindig a biztonság garanciája. A hívők most lelki biztonságuk jeleként vannak elpecsételve a Lélek által. A nyomorúság idején azoknak, akiket a Szentlélek megpecsétel nem csupán örök lelki biztonságuk garantált, hanem fizikai biztonságuk is a nyomorúság üldöztetései és ítéletei elől. A Szentlélek elpecsételő szolgálatának eredményeként ezek az emberek túlélik a nyomorúságot.

3. A prófécia szolgálata

A harmadik szolgálat, amit a Szentlélek majd a nyomorúság idején végez a prófécia. Az emberek ismét közvetlen kinyilatkoztatást kapnak Istentől. Az egyik példa erre a Jelenések 11:3-6-ban szereplő két bizonyágtevő, akik Jeruzsálemben fognak prófétálni. Ez a két tanú a Zakariás 4:11-14-ben szereplő két olajfa, akik a Szentlélekhez való kapcsolatukat az olaj mutatja.

Ez a Szentlélek három kulcsfontosságú szolgálata, amit a nagy nyomorúság idején gyakorolni fog, ám van egy kulcsfontosságú szolgálat, amit nem fog gyakorolni, ez pedig a Lélek-kereszttség. Korábban már hangsúlyoztuk e tanulmányban, hogy a Lélek-kereszttség olyan feladat, amely

kizárólag a gyülekezetnek szól. Bár a nyomorúság idején az embereket újjáteremti a Szentlélek, betölti őket, elpecsételi őket és felkeni őket, a Lélek-kereszttség azonban senkivel sem történik majd meg, mert ez a szolgálat kizárólag a gyülekezeti korra vonatkozik, mely Apostolok Cselekedetei 2. fejezetétől a gyülekezet elragadtatásáig tart.

B. Izrael nemzeti újjáteremtése

A Szentlélek második, főbb jövőbeni munkája Izrael nemzeti újjáteremtése lesz. Izrael nemzeti újjáteremtése folyamatos kapcsolatban áll a Szentlélek kitöltésével. Ezt az Ószövetség számos fejezetében látjuk.

1. Ézsaiás 32:9-20

Az első részt három részre oszthatjuk. Először a 9-14 versekre, melyek a nagy nyomorúság idejét jellemzik. A második rész a 15. vers, mely a Szentlélek kiöntését írja le: *Míglen kiöntetik reánk a lélek a magasból, és leszen a puszta termőföldd, és a termőföld erdőnek tartatik.*

Ebben a versben Ézsaiás arról beszél, hogy a nagy nyomorúságot követően (9-14 versek) a Szentlélek kiöntetik Izraelre. A harmadik részben (16-20 versek) leírja a messiási királyságot, mely Izrael nemzeti újjáteremtése után jön el.

2. Ézsaiás 44:1-5

A második részben az első és második vers kihangsúlyozza, hogy Izrael Isten választott népe. A 3-5 versekben leírja a Szentlélek kitöltését Izrael egész népére: *Mert vizet öntök a szomjúhozóra, és folyóvizet a szárazra; kiöntöm lelkemet a te magodra, és áldásomat a te csemetéidre. És nevednek mint fű között, és mint a fűzfák vizek folyásinál. Ez azt mondja: én az Úré vagyok, amaz Jákób nevét emlegeti, és a másik önkezével írja: az Úré vagyok, és hízelegve Izrael nevét említi.*

3. Ezékiel 39:25-29

A harmadik ígerész, a 25-28 versek a zsidó nép világméretű újbóli összegyűjtéséről szól a messiási királyságra. A 29. vers megadja Izrael világméretű gyülekezésének alapját: *És többé el nem rejtem orcámat tőlök, mivelhogy kiöntöttem lelkemet Izrael házára, ezt mondja az Úr Isten.*

Ez a vers a Szentlélek kitöltéséről szól Izrael egész népére. A kitöltés eredménye Izrael újjászületése lesz, és mindez ez Izrael végső helyreállításához és újbóli összegyűjtéséhez vezet.

4. Jóel 2:28-29

A negyedik ígerészben Jóel a nagy nyomorúság utolsó napjairól beszél, amikor a Szentlélek kitöltetik Izrael egész nemzetére. *És leszen azután, hogy kiöntöm lelkemet minden testre, és prófétálnak a ti fiaitok és leányaitok; véneitek álmokat álmodnak; ifjaitok pedig látomásokat látnak. Sőt még a szolgálókra és szolgálóleányokra is kiöntöm azokban a napokban az én lelkemet.*

Péter ezt a részt idézi Apostolok Cselekedetei 2:16-21-ben a tapasztalatuk alkalmazásaként, mert ott is korlátozottan ugyan, de kitöltetett a Lélek, bár csak a tizenkét apostolra, vagy legfeljebb a százhúszra, nem pedig Izrael egész nemzetére. Jóel 2:28-29 nem Apostolok 2-ben teljesedett be, s nem is jelenleg teljesedik be. Csak akkor történik meg, amikor Izrael egész nemzete megtér.

5. Zakariás 4:1-14

Az ötödik rész is megváltott nemzetként írja le Izraelt. A Szentlélek egyetemes kitöltése kizárólag Izrael népére vonatkozik és a Szentlélekhez kapcsolódik a 6. versben: *És felele, és szóla nékem, mondván: Az Úrnak beszéde ez Zorobábelhez, mondván: Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én lelkemmel! azt mondja a Seregeknek Ura.*

6. Zakariás 12:10, 13:1

A hatodik rész Zakariás 12:10, 13:1. A 10. vers így hangzik: *A Dávid házára és Jeruzsálem lakosaira pedig kiöntöm a kegyelemnek és könyörületességnek lelkét, és reám tekintenek, a kit átszegeztek, és siratják őt, a mint siratják az egyetlen fiút, és keseregnek utána, a mint keseregnek az elsőszülött után.*

Ebben a részben a Szentlélek kitöltésének eredménye Izrael nemzeti újjászületése, mely Messiás Jézus második eljövételéhez vezet.

A Szentlélek jövőbeli második, főbb munkája és szolgálata, az újjáteremtő munkája, amely által Izrael egész népe megtér. Ez pedig a Messiás második eljövételét hozza el.

C. A millennium

A Szentlélek harmadik, jövőbeli szolgálata a millenniumban végzett munkája lesz. Itt három fő szolgálatot kell megemlítenünk.

1. Az újjáteremtés szolgálata

Az első az újjáteremtés szolgálata lesz. A királyságban születnek majd emberek, akik továbbra is öröklik a bűnös természetet. Ennek a bűnös természetnek újjá kell születnie a Messiás helyettesítő halálába, eltemetésébe és feltámadásába vetett hit által. A Szentlélek Jeremiás 31:31-34 szerint újjáteremti az embereket a millenniumi királyságban.

2. A bennlakozás szolgálata

Másodszor jelen lesz a bennlakozás szolgálata. A hívőkben fog lakozni (Jeremiás 31:33, Ezékiel 36:27, 37:14).

3. A Lélek teljessége a Messiáson nyugszik

Harmadszor, a Szentlélek a Messiáson lesz a királyságban. A Messiás a Szentlelken keresztül gyakorolja majd tekintélyét és uralmát az Ézsaiás 11:2-3-ban leírt tulajdonságokkal: *A kin az Úrnak lelke megnyugoszik: bölcseségnek és értelemnek lelke, tanácsnak és hatalomnak lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke. És gyönyörködik az Úrnak félelmében, és nem szemeinek látása szerint ítél, és nem füleinek hallása szerint bíraskodik.*